

Suvestinė redakcija nuo 2016-11-10

Įstatymas paskelbtas: TAR 2015-07-03, i. k. 2015-10814

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VIDAUS TARNYBOS STATUTO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2015 m. birželio 25 d. Nr. XII-1855
Vilnius

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto nauja redakcija

Pakeisti Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statutą ir jį išdėstyti taip:

„PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos
2003 m. balandžio 29 d.
įstatymu Nr. IX-1538
(Lietuvos Respublikos
2015 m. birželio 25 d.
įstatymo Nr. XII-1855 redakcija)

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VIDAUS TARNYBOS
STATUTAS**

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Statuto paskirtis

Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statutas (toliau – Statutas) nustato vidaus tarnybos principus, vidaus tarnybos sistemos pareigūnų statusą, priėmimą į tarnybą ir atleidimą iš tarnybos, priėmimą į vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigas ir mokymąsi jose, vidaus tarnybos sistemos pareigūnų atsakomybę, skatinimą, darbo užmokestį, socialines ir kitas garantijas, profesinių sąjungų veiklos vidaus reikalų statutinėse įstaigose ypatumus, taip pat kitų valstybės tarnautojų priėmimo į tarnybą vidaus reikalų statutinėse įstaigose ypatumus.

2 straipsnis. Pagrindinės Statuto sąvokos

1. **Individualus tarnybinis ginčas** – vidaus tarnybos sistemos pareigūno nesutarimas su vidaus reikalų statutine įstaiga dėl šiame statute, kituose teisės aktuose ar kolektyvinėje sutartyje nustatytų teisių ir pareigų įgyvendinimo.

2. **Kursantas** – asmuo, kuris mokosi vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigoje ar vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigos įvadinio mokymo kursuose ir yra pasirašęs stojimo į vidaus tarnybą sutartį.

3. **Lygiavertės pareigos** – tai pačiai pareigūnų pareigybių grupei priklausančios pareigos.

4. **Nelaimingas atsitikimas tarnyboje, nelaimingas atsitikimas pakeliui į tarnybą ar iš tarnybos** – kaip šios sąvokos apibrėžtos Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatyme.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-2096](#), 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-03, i. k. 2015-19290

5. **Pareigūno vardo pažeminimas** – pareigūno veika, padaryta dėl pareigūno kaltės, susijusi ar nesusijusi su tarnybinių pareigų atlikimu, tačiau akivaizdžiai žeminanti vidaus tarnybos sistemos autoritetą, griauianti pasitikėjimą vidaus reikalų įstaiga arba ją kompromituojanti.

6. **Pareigūnų rotacija** – pareigūno perkėlimas šio statuto ir kitų įstatymų nustatytais atvejais į kitas lygiavertes pareigas toje pačioje arba kitoje vidaus reikalų įstaigoje, pasibaigus šiame statute ar kituose įstatymuose nustatyti kadencijai.

7. **Tarnybinis nusižengimas** – šiame statute ir kituose teisės aktuose nustatytos vidaus tarnybos tvarkos pažeidimas ar pareigūno pareigų neatlikimas, padarytas dėl pareigūno kaltės.

8. **Tarnybos vietovė** – savivaldybės teritorija, kurioje yra vidaus reikalų įstaigos, kurioje pareigūnas eina pareigas, ar šios įstaigos padalinio (kai padalinio buveinė nesutampa su vidaus reikalų įstaigos buveine), kuriame pareigūnas eina pareigas, buveinė, jeigu šakos kolektyvinėje sutartyje nenustatyta kitaip.

9. **Vidaus reikalų statutinė įstaiga** (toliau – vidaus reikalų įstaiga) – valstybės politiką viešojo saugumo srityje įgyvendinantis vidaus reikalų ministro valdymo srities viešasis juridinis asmuo, kurio vidaus tarnybos sistemos pareigūnų tarnyba organizuojama statutiniais pagrindais. Prie vidaus reikalų statutinių įstaigų priskiriamos ir vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigos.

10. **Vidaus tarnyba** – vidaus tarnybos sistemos pareigūno statuso įgijimo, pasikeitimo ir praradimo bei su vidaus tarnybos sistemos pareigūno statusu susijusių teisinių santykių visuma.

11. **Vidaus tarnybos sistema** – vidaus reikalų ministrui pavestos valdymo srities vidaus reikalų statutinių įstaigų ir vidaus tarnybos sistemos pareigūnų visuma ir ryšiai tarp jų.

12. **Vidaus tarnybos sistemos pareigūnas** (toliau – pareigūnas) – šiame statute nustatyta tvarka į pareigūno pareigas priimtas statutinis valstybės tarnautojas, atliekantis įstatymuose nustatytas funkcijas, kuriomis užtikrinamas vidaus reikalų įstaigai įstatymuose nustatytų uždavinių ir funkcijų įgyvendinimas, turintis įstatymų suteiktus viešojo administravimo įgaliojimus dėl sau nepavaldžių asmenų ir (ar) vadovaujantis pareigūnams.

3 straipsnis. Pagrindiniai vidaus tarnybos principai

1. Vidaus tarnyba grindžiama įstatymų viršenybės, lygiateisiškumo, politinio neutralumo, skaidrumo, karjeros, vidaus tarnybos ypatumų kompensavimo, tarnybinio pavaldumo, teisėtų lūkesčių ir pagarbos įgytoms teisėms, bendrųjų pareigūno pareigų nuolatinio vykdymo principais.

2. Pagal įstatymų viršenybės principą pareigūno statusas, reglamentuotas šiame statute ir kituose įstatymuose, negali būti keičiamas kitaip negu įstatymu.

3. Pagal lygiateisiškumo principą kiekvienas Lietuvos Respublikos pilietis turi lygias teises stoti į vidaus tarnybą, o pareigūno statusas negali būti ribojamas dėl aplinkybių, nesusijusių su pareigūno profesinėmis ir dalykinėmis savybėmis.

4. Pagal politinio neutralumo principą pareigūnas privalo, nepaisydamas asmeninių politinių pažiūrų, nešališkai tarnauti žmonėms ir teisėtai valstybės valdžiai, nedalyvauti politinių partijų ar politinių organizacijų veikloje.

5. Pagal skaidrumo principą bet kokia pareigūno veikla atliekant pareigas turi būti vieša, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus.

6. Pagal karjeros principą skyrimas į aukštesnes pareigas grindžiamas pareigūnų kompetencija, atrankos ar tarnybinės veiklos vertinimo metu įvertinant jų profesionalumą, tarnybinės veiklos rezultatus, tinkamumą pareigoms, į kurias pretenduojama, vidaus tarnybos trukmę einant konkrečias pareigas, turimą kvalifikaciją, būtiną naujoms pareigoms eiti.

7. Pagal vidaus tarnybos ypatumų kompensavimo principą pareigūnų tarnybos ypatumai (didesnis pavojus gyvybei ar sveikatai, griežtesnė atsakomybė ir įvairūs su tarnyba susiję apribojimai) yra kompensuojami šiame statute ir kituose teisės aktuose nustatytais socialinėmis garantijomis.

8. Pagal teisėtų lūkesčių ir pagarbos įgytoms teisėms principą preziumuojama, kad asmenys, pasirinkdami vidaus tarnybą, yra įsitikinę, kad valstybė užtikrins jos pačios nustatytas

pareigūnų teises ir socialines garantijas, dėl to pagal šį statutą ir kitus įstatymus pareigūnų teisėtai įgyta teisė į tam tikras socialines garantijas turi būti taikoma visą jų tarnybos laiką.

9. Pagal bendrųjų pareigūno pareigų nuolatinio vykdymo principą pareigūnas privalo vykdyti bendrąsias pareigas ir specialiuose įstatymuose nustatytas pareigas.

10. Pagal tarnybinio pavaldumo principą pareigūnai yra pavaldūs savo tiesioginiams vadovams ir privalo vykdyti vadovų teisėtus nurodymus.

4 straipsnis. Vidaus reikalų įstaigos

Vidaus reikalų įstaigos yra:

1) vidaus reikalų centrinės įstaigos: Policijos departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos (toliau – Policijos departamentas); Valstybės sienos apsaugos tarnyba prie Vidaus reikalų ministerijos (toliau – Valstybės sienos apsaugos tarnyba); Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos (toliau – Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas); Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba prie Vidaus reikalų ministerijos (toliau – Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba); Vadovybės apsaugos departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos (toliau – Vadovybės apsaugos departamentas); Viešojo saugumo tarnyba prie Vidaus reikalų ministerijos (toliau – Viešojo saugumo tarnyba);

2) kitos vidaus reikalų įstaigos – vidaus reikalų centrinėms įstaigoms pavaldžios teritorinės, specializuotos ir kitos įstaigos;

3) vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigos.

5 straipsnis. Pareigūnų pareigybės

1. Pareigūnų pareigybių grupės ir joms priskirtos pareigūnų pareigybės nustatytos šio statuto priede.

2. Didžiausią leistiną pareigūnų pareigybių skaičių vidaus reikalų centrinėse ir kitose vidaus reikalų įstaigose ir vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigose tvirtina Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministras (toliau – vidaus reikalų ministras), atsižvelgdamas į vidaus reikalų centrinių įstaigų poreikius ir neviršydamas Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Vyriausybė) nustatyto didžiausio leistino pareigybių skaičiaus jo valdymo sritims priskirtose įstaigose prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Vidaus reikalų ministerija).

3. Pareigūnų pareigybių vidaus reikalų centrinėse įstaigose, kitose vidaus reikalų įstaigose ir vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigose poreikio nustatymo metodiką tvirtina vidaus reikalų ministras.

4. Šio statuto priede nurodytų 13, 14 ir 15 pareigybių grupių pareigybėms ir vyriausiojo kovotojo pareigybei būtinas ne žemesnis kaip vidurinis išsilavinimas ir įgyta kvalifikacija, 10, 11 ir 12 pareigybių grupių pareigybėms (išskyrus vyriausiojo kovotojo pareigybę) – ne žemesnis kaip aukštasis koleginis išsilavinimas, iki 2009 metų įgytas aukštesnysis išsilavinimas arba iki 1995 metų įgytas specialusis vidurinis išsilavinimas, 1–9 pareigybių grupių pareigybėms – aukštasis universitetinis arba jam prilygintas išsilavinimas. Kitus konkrečius reikalavimus dėl pareigūnų išsilavinimo nustato vidaus reikalų įstaigų vadovai.

5. Vidaus reikalų centrinių įstaigų vadovai tvirtina pareigūnų pareigybių, kurioms eiti būtinas aukštasis teisinis išsilavinimas, sąrašus.

6 straipsnis. Vidaus reikalų įstaigų personalas

1. Vidaus reikalų įstaigų personalą sudaro pareigūnai, kiti valstybės tarnautojai ir darbuotojai.

2. Pareigūnų tarnybos santykius reglamentuoja šis statutas ir Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymas (toliau – Valstybės tarnybos įstatymas). Kiti vidaus reikalų įstaigų veiklą reglamentuojantys įstatymai ir šiame statute nustatytais atvejais kolektyvinės sutartys gali nustatyti specialias su šių įstaigų veiklos ypatumais susijusias pareigūnų tarnybos santykius reglamentuojančias normas.

3. Kitiems valstybės tarnautojams, tarnaujantiems ir siekiantiems tarnauti vidaus reikalų įstaigose, taikomos šio statuto 8 straipsnio 3 dalies 2 punkto ir 12 straipsnio 2 dalies nuostatos.

II SKYRIUS

VIDAUS TARNYBA

PIRMASIS SKIRSNIS

PRIĖMIMAS Į VIDAUS TARNYBĄ

7 straipsnis. Pretenduojantiems į vidaus tarnybą asmenims taikomi reikalavimai

1. Pretenduojantis į vidaus tarnybą asmuo turi:
 - 1) būti Lietuvos Respublikos pilietis ir mokėti lietuvių kalbą;
 - 2) būti ne jaunesnis kaip 18 metų ir ne vyresnis kaip 60 metų;
 - 3) būti nepriekaištingos reputacijos. Asmuo laikomas nepriekaištingos reputacijos, jei nėra šio statuto 12 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3, 5 punktuose nurodytų aplinkybių ir kitų patikrintų pretenduojantį asmenį kompromituojančių duomenų;

- 4) turėti ne žemesnę kaip vidurinę išsilavinimą;
- 5) būti tokios sveikatos būklės, kuri leistų eiti pareigas vidaus tarnybos sistemoje. Sveikatos būklės reikalavimus nustato vidaus reikalų ir sveikatos apsaugos ministrai;
- 6) būti tokio bendrojo fizinio pasirengimo, kuris leistų eiti pareigas vidaus tarnybos sistemoje. Bendrojo fizinio pasirengimo reikalavimus nustato vidaus reikalų ministras;
- 7) būti baigęs vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigą ar kitą švietimo įstaigą vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo siuntimu arba vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigos įvadinio mokymo kursus.

2. Vidaus reikalų ministras ar jo įgalioti vidaus reikalų centrinių įstaigų vadovai gali nustatyti papildomų reikalavimų, taikomų asmenims, pageidaujantiems mokytis vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigoje, vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigos įvadinio mokymo kursuose ar kitoje švietimo įstaigoje arba pretenduojantiems tarnauti tam tikruose vidaus reikalų įstaigų padaliniuose. Šie papildomi reikalavimai siejami su asmens intelektualiais, fiziniais ir praktiniais gebėjimais, moraliniu ir psichologiniu tinkamumu vidaus tarnybai ar tinkamumu eiti pareigas tam tikruose padaliniuose.

8 straipsnis. Asmenų tikrinimas ir siuntimų į vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigas ar kitas švietimo įstaigas išdavimas

1. Pageidaujantis mokytis vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigoje ar vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigos įvadinio mokymo kursuose asmuo turi kreiptis į vidaus reikalų įstaigą (išskyrus vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigą) dėl siuntimo į vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigą, o pageidaujantis mokytis kitoje švietimo įstaigoje asmuo – dėl siuntimo į kitą švietimo įstaigą.

2. Asmuo privalo pateikti vidaus reikalų įstaigos, į kurią jis kreipiasi dėl siuntimo į vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigą ar kitą švietimo įstaigą, personalo tarnybai ar personalo tvarkymo funkcijas šioje įstaigoje atliekančiam valstybės tarnautojui (pareigūnui) užpildytą vidaus reikalų ministro nustatytos formos anketą ir gyvenimo aprašymą.

3. Pageidaujančio mokytis vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigoje, kitoje švietimo įstaigoje ar vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigos įvadinio mokymo kursuose asmens tikrinimas vyksta taip:

- 1) Centrinė medicinos ekspertizės komisija patikrina šio asmens sveikatą ir pateikia išvadą dėl jo sveikatos būklės ir psichologinio tinkamumo vidaus tarnybai;

2) vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka asmuo tikrinamas valstybės informacinėse sistemose ir registruose (kai būtina, – ir kriminalinės žvalgybos subjektų informacinėse sistemose);

3) kai yra nustatytų šio statuto 7 straipsnio 2 dalyje nurodytų papildomų reikalavimų, vidaus reikalų ministro ar jo įgaliotų vidaus reikalų centrinių įstaigų vadovų nustatyta tvarka tikrinama asmens atitiktis papildomiems reikalavimams;

4) asmens bendrasis fizinis pasirengimas tikrinamas atitinkamai atrankos į vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigas metu arba šio straipsnio 6 dalyje nurodytos atrankos metu.

4. Pageidaujančio mokyti vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigoje, kitoje švietimo įstaigoje ar vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigos įvadinio mokymo kursuose asmens tikrinimo, nustatyto šio straipsnio 3 dalies 1, 2 ir 3 punktuose, procedūrą teisės aktų nustatyta tvarka koordinuoja vidaus reikalų įstaigos, į kurią jis kreipiasi dėl siuntimo į vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigą ar kitą švietimo įstaigą, personalo tarnyba arba personalo tvarkymo funkcijas atliekantis valstybės tarnautojas (pareigūnas).

5. Nustatęs, kad pageidaujantis mokyti vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigoje, kitoje švietimo įstaigoje ar vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigos įvadinio mokymo kursuose asmuo atitinka šio straipsnio 3 dalies 1, 2 ir 3 punktuose ir šio statuto 7 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3 ir 4 punktuose nustatytus reikalavimus, vidaus reikalų įstaigos vadovas išduoda šiam asmeniui siuntimą į vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigą, o vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovas, atsižvelgdamas į vidaus reikalų ministro nustatytą pareigūnų rengimo pagal atitinkamas studijų programas poreikį, išduoda siuntimą į kitą švietimo įstaigą:

1) asmeniui, turinčiam ne žemesnį kaip vidurinį išsilavinimą, – siuntimą dalyvauti atrankoje į vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigą;

2) asmeniui, turinčiam aukštąjį universitetinį ar jam prilygintą išsilavinimą, aukštąjį koleginių, iki 2009 metų įgytą aukštesnįjį arba iki 1995 metų įgytą specialųjį vidurinį išsilavinimą, – siuntimą į įvadinio mokymo kursus vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigoje;

3) asmeniui, pageidaujančiam mokyti kitoje švietimo įstaigoje, – siuntimą stoti į kitą švietimo įstaigą.

6. Asmenims siuntimai į įvadinio mokymo kursus vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigoje ar siuntimai stoti į kitą švietimo įstaigą išduodami atrankos būdu. Šių atrankų atlikimo ir siuntimų į vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigas bei siuntimų stoti į kitas švietimo įstaigas išdavimo tvarką nustato vidaus reikalų ministras.

9 straipsnis. Priėmimas į vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigas

1. Į vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigą šios įstaigos vadovo įsakymu priimami ir įrašomi į šios įstaigos kursantų sąrašus asmenys:

1) vidaus reikalų įstaigos vadovo siuntimu dalyvavę vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigos vykdomoje atrankoje ir jos metu atrinkti mokyti šioje įstaigoje, ir pasirašę stojimo į vidaus tarnybą sutartį;

2) turintys ne žemesnį kaip aukštąjį koleginių arba iki 2009 metų įgytą aukštesnįjį, arba iki 1995 metų įgytą specialųjį vidurinį išsilavinimą, nusiūsti į įvadinio mokymo kursus vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigoje ir pasirašę stojimo į vidaus tarnybą sutartis.

2. Asmenų priėmimo į vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigas tvarką nustato vidaus reikalų ministras.

3. Į vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigą draudžiama priimti asmenį, kuris neatitinka šio statuto 7 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3, 4 ir 5 punktuose nustatytų reikalavimų ir kai yra šio statuto 12 straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose arba 2 dalyje nurodytos aplinkybės.

4. Jeigu šio statuto 12 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3 ar 6 punkte arba 2 dalyje nurodytos aplinkybės atsirado po asmens priėmimo į vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigą, asmuo iš jos pašalinamas ir išbraukiamas iš kursantų sąrašų.

5. Vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigos įvadinio mokymo kursų organizavimo ir vykdymo tvarką nustato vidaus reikalų ministras.

6. Ginčai, kilę dėl priėmimo į vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigas ar pašalinimo iš vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigų, sprendžiami teisės aktų nustatyta tvarka.

10 straipsnis. Stojimo į vidaus tarnybą sutartis

1. Stojimo į vidaus tarnybą sutartis yra trišalis Lietuvos Respublikos piliečio, vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigos ar kitos švietimo įstaigos ir vidaus reikalų centrinės įstaigos rašytinis susitarimas, kuriuo kursantas įsipareigoja laikytis šiame statute ir kituose teisės aktuose kursantams nustatytų reikalavimų, atlikti jam pavestas pareigas, o asmuo, nusiūstas mokyti į kitą švietimo įstaigą, – laikytis šios įstaigos nustatytų reikalavimų, vidaus reikalų profesinio mokymo įstaiga ar kita švietimo įstaiga įsipareigoja sudaryti tinkamas mokymosi sąlygas, o vidaus reikalų centrinė įstaiga įsipareigoja užtikrinti, kad baigęs vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigą kursantas ar kitą švietimo įstaigą baigęs asmuo bus paskirtas į jo išsilavinimą ir profesiją atitinkančias pareigas vidaus reikalų įstaigoje, jam bus sudarytos tinkamos tarnybos sąlygos, užtikrintos šiame statute ir kituose įstatymuose nustatytos pareigūnų teisės ir socialinės garantijos.

2. Privaloma stojimo į vidaus tarnybą sutarties sąlyga yra:

1) sudarant stojimo į vidaus tarnybą sutartį su asmeniu, nusiūstu į kitą švietimo įstaigą, – šio asmens įsipareigojimas mokytis, baigus mokymąsi išstarnauti vidaus tarnyboje ne mažiau kaip 5 metus, o jeigu jis bus pašalintas iš kitos švietimo įstaigos arba baigęs mokymąsi atsisakys tarnauti vidaus tarnyboje, arba paaiškėjęs šio statuto 12 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3 ar 5 punkte arba 2 dalyje nustatytoms aplinkybėms nebus priimtas į vidaus tarnybą, arba bus atleistas iš vidaus tarnybos jo paties prašymu ar dėl jo kaltės anksčiau, – atlyginti vidaus reikalų centrinei įstaigai su jo mokymu susijusias išlaidas proporcingai išstarnautam vidaus tarnyboje laikui;

2) sudarant stojimo į vidaus tarnybą sutartį su asmeniu, atrankos į vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigą metu atrinktu mokytis šioje įstaigoje, – šio asmens įsipareigojimas mokytis, baigus mokymąsi išstarnauti vidaus tarnyboje ne mažiau kaip 4 metus, o jeigu jis bus pašalintas iš vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigos arba baigęs mokymąsi atsisakys tarnauti vidaus tarnyboje, arba bus atleistas iš vidaus tarnybos jo paties prašymu ar dėl jo kaltės anksčiau, – atlyginti vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigai su jo mokymu susijusias išlaidas proporcingai išstarnautam vidaus tarnyboje laikui;

3) sudarant stojimo į vidaus tarnybą sutartį su asmeniu, nusiūstu į vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigos įvadinio mokymo kursus, – šio asmens įsipareigojimas mokytis, baigus mokymąsi išstarnauti vidaus tarnyboje ne mažiau kaip 3 metus, o jeigu jis bus pašalintas iš vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigos arba baigęs mokymąsi atsisakys tarnauti vidaus tarnyboje, arba bus atleistas iš vidaus tarnybos jo paties prašymu ar dėl jo kaltės anksčiau, – atlyginti vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigai su jo mokymu susijusias išlaidas proporcingai išstarnautam vidaus tarnyboje laikui.

3. Stojimo į vidaus tarnybą sutarčių sudarymo ir šio straipsnio 2 dalyje nustatytų privalomų stojimo į vidaus tarnybą sutarties sąlygų vykdymo kontrolės tvarką, taip pat standartinės stojimo į vidaus tarnybą sutarties sąlygas nustato vidaus reikalų ministras.

4. Šio straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytas su mokymu susijusias išlaidas sudaro šio statuto 14 straipsnio 7 dalyje nurodyta studijų kaina ir šio statuto 14 straipsnio 8 dalyje nurodyta stipendija.

5. Šio straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytos su mokymu susijusios išlaidos apskaičiuojamos vadovaujantis Vyriausybės patvirtinta vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigų profesinio mokymo lėšų skaičiavimo vienam mokiniui metodika.

11 straipsnis. Baigusių vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigas, kitas švietimo įstaigas ar vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigos įvadinio mokymo kursus asmenų priėmimas į vidaus tarnybą

1. Baigusiam vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigą, kitą švietimo įstaigą ar vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigos įvadinio mokymo kursus asmeniui teisės aktų nustatyta tvarka išduodamas atitinkamo mokymo baigimą patvirtinantis dokumentas. Šis asmuo per 10 darbo dienų nuo šio dokumento išdavimo dienos turi atvykti į vidaus reikalų centrinę įstaigą, su kuria buvo sudaręs trišalę stojimo į vidaus tarnybą sutartį. Vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovas ar jo įgaliotas vidaus reikalų įstaigos vadovas, jei kituose įstatymuose nenustatyta kitaip, ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo asmens atvykimo privalo savo įsakymu paskirti asmenį į pareigas konkrečioje vidaus reikalų įstaigoje.

2. Su įsakymu dėl paskyrimo į pareigas asmuo supažindinamas pasirašytinai.

3. Paskirtas į pareigas ir prisiekęs asmuo įgyja pareigūno statusą, jam išduodamas pareigūno tarnybinis pažymėjimas ir sudaroma pareigūno tarnybos byla.

4. Jeigu paskirtas į pareigas asmuo atsisako prisiekti arba prisiekia su išlyga, įsakymas dėl jo paskyrimo į pareigas panaikinamas ir asmuo laikomas nepriimtu į vidaus tarnybą.

5. Skyrimo į pareigas tvarką, pareigūno tarnybos bylos aprašą, pareigūno tarnybinio pažymėjimo privalomosios formos aprašą ir pareigūnų tarnybinių pažymėjimų išdavimo, keitimo, grąžinimo, naikinimo ir paskelbimo negaliojančiais tvarką nustato vidaus reikalų ministras.

12 straipsnis. Priėmimo į vidaus tarnybą apribojimai

1. Draudžiama priimti į vidaus tarnybą:

1) asmenį, kuris įstatymų nustatyta tvarka pripažintas kaltu už tyčinio nusikaltimo padarymą, nesvarbu, ar teistumas išnyko, ar yra panaikintas, arba kuris pripažintas kaltu už kitos nusikalstamos veikos padarymą ir nuo teismo nuosprendžio (nutarties) įsiteisėjimo dienos nepraėjo 5 metai, arba kuris turi teistumą dėl padaryto nusikaltimo;

2) asmenį, kuris anksčiau ėjo statutinio valstybės tarnautojo pareigas, dirbo teisėju, notaru, prokuroru, advokatu ar krašto apsaugos sistemoje ir buvo atleistas atitinkamai už pareigūno vardo pažeminimą, teisėjo vardą žeminantį poelgį, notarų profesinės etikos ir tarnybinius nusižengimus, prokuroro vardo pažeminimą, advokato profesinės etikos ir profesinės veiklos pažeidimus ar kario vardą žeminančius teisės pažeidimus;

3) asmenį, kuris buvo atleistas iš valstybės tarnybos už tarnybinių nusižengimų ir nuo šio atleidimo dienos nepraėjo 3 metai;

4) asmenį, kuris skiriamas į pareigas vidaus reikalų įstaigoje, kurioje pareigas eina jo sutuoktinis, sugyventinis (partneris), artimasis giminaitis ar su juo svainystės ryšiais susijęs asmuo, jeigu pagal einamas pareigas tarp jų būtų tiesioginis pavaldumas;

- 5) asmenį, kuris yra įstatymų nustatyta tvarka uždraustos organizacijos narys;
 - 6) kai yra šio statuto 31 straipsnio 1, 4, 5, 6 punktuose nurodytų aplinkybių.
2. Jeigu nustatyta, kad yra kitų patikrintų priimamą asmenį kompromituojančių duomenų, dėl asmens tinkamumo vidaus tarnybai sprendžia vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovas.
3. Ginčai dėl priėmimo į vidaus tarnybą sprendžiami teisės aktų nustatyta tvarka.

13 straipsnis. Pareigūno priesaika

1. Paskirtas į pareigas asmuo prisiekia iš karto po to, kai supažindinamas su įsakymu dėl priėmimo į vidaus tarnybą. Prisiekiantis asmuo turi teisę pasirinkti vieną iš šių priesaikos tekstų:

1) „Aš, (vardas, pavardė), prisiekiu būti ištikimas (ištikima) Lietuvos Respublikai, gerbti ir vykdyti Lietuvos Respublikos Konstituciją ir įstatymus, negailėti jėgų gindamas (gindama) žmogaus teises ir laisves, visuomenės ir valstybės interesus, sąžiningai atlikti man patikėtas pareigas ir visada saugoti gerą vidaus tarnybos sistemos pareigūno vardą.

Tepadeda man Dievas.“;

2) „Aš, (vardas, pavardė), prisiekiu būti ištikimas (ištikima) Lietuvos Respublikai, gerbti ir vykdyti Lietuvos Respublikos Konstituciją ir įstatymus, negailėti jėgų gindamas (gindama) žmogaus teises ir laisves, visuomenės ir valstybės interesus, sąžiningai atlikti man patikėtas pareigas ir visada saugoti gerą vidaus tarnybos sistemos pareigūno vardą.“

2. Pareigūno priesaiką priima asmuo, paskyręs jį į pareigas.

3. Prisiekusio pareigūno pasirašytas priesaikos lapas saugomas šio pareigūno tarnybos byloje.

ANTRASIS SKIRSNIS

PAREIGŪNŲ PROFESINIS MOKYMAS IR KVALIFIKACIJOS TOBULINIMAS

14 straipsnis. Pareigūnų profesinis mokymas ir kvalifikacijos tobulinimas

1. Pareigūnų pirminis profesinis mokymas vyksta vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigose pagal IV lygio formaliojo profesinio mokymo programas. Vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo siuntimu būsiami pareigūnai rengiami ir kitose švietimo įstaigose.

2. Asmenys, turintys ne žemesnį kaip aukštąjį koleginių, iki 2009 metų įgytą aukštesnįjį arba iki 1995 metų įgytą specialųjį vidurinį išsilavinimą ir profesijas, įgytas ne vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigose, ir siekiantys tarnauti, turi baigti įvadinio mokymo kursus (išskyrus asmenis, baigusius kitas švietimo įstaigas vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo siuntimu) vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigose.

3. Pareigūnai privalo nuolat tobulinti kvalifikaciją. Pareigūnų kvalifikacijos tobulinimo tvarką nustato vidaus reikalų ministras.

4. Pareigūnai privalo atitikti bendrojo fizinio pasirengimo reikalavimus. Pareigūnų fizinio pasirengimo reikalavimus ir pareigūnų fizinio pasirengimo tikrinimo tvarką nustato vidaus reikalų ministras. Vidaus reikalų ministras ar jo įgalioti vidaus reikalų centrinių įstaigų vadovai pareigūnams gali nustatyti papildomų reikalavimų, susijusių su fiziniais ir praktiniais gebėjimais eiti tam tikras pareigas tam tikruose vidaus reikalų įstaigų padaliniuose, ir atitikties šiems reikalavimams tikrinimo tvarką.

5. Pareigūnų profesinio mokymo vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigose pagal vidaus tarnybos sistemai reikalingų specialybių studijų programas poreikį ir pareigūnų mokymo kitose švietimo įstaigose poreikį nustato vidaus reikalų ministras.

6. Pareigūnų profesinis mokymas vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigose finansuojamas atitinkamai iš Vidaus reikalų ministerijai arba vidaus reikalų centrinei įstaigai skiriamų valstybės biudžeto asignavimų.

7. Vidaus reikalų ministerija arba vidaus reikalų centrinė įstaiga turi teisę apmokėti studijų kainą asmenims, kurie, gavę vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo siuntimą ir sudarę stojimo į vidaus tarnybą sutartį, aukštosiose mokyklose valstybės nefinansuojamose studijų vietose studijuoja pagal vidaus tarnybos sistemai reikalingų specialybių studijų programas. Šių studijų kainos apmokėjimo atvejus, sąlygas ir tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

8. Kursantams mokamos stipendijos, kurių dydį ir mokėjimo tvarką nustato Vyriausybė. Vyriausybės nustatytais sąlygomis ir tvarka Vidaus reikalų ministerija arba vidaus reikalų centrinė įstaiga turi teisę iš joms tam tikslui skirtų valstybės biudžeto asignavimų teikti Vyriausybės nustatyto dydžio paramą asmenims, kurie vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo siuntimu mokosi kitose švietimo įstaigose ir yra sudarę stojimo į vidaus tarnybą sutartį.

9. Pareigūnų neformaliojo profesinio mokymo ir įvadinio mokymo kursų programas tvirtina vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovas.

15 straipsnis. Vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigos ir kursantai

1. Vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigos yra vidaus reikalų ministrui ar vidaus reikalų centrinių įstaigų vadovams pavaldžios įstaigos, kuriose vyksta pareigūnų profesinis mokymas, jų kvalifikacijos tobulinimas, taip pat kursantų profesinis mokymas ir kursantų įvadinio mokymo kursai.

2. Pareigūnų profesinio mokymo užduotis ir reikalavimus vidaus reikalų centrinių įstaigų vadovų teikimu tvirtina vidaus reikalų ministras. Pareigūnų profesinio mokymo užduotis ir reikalavimus vidaus reikalų ministras gali pavesti nustatyti vidaus reikalų centrinių įstaigų vadovams.

3. Į vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigas priimami vidurinį išsilavinimą turintys asmenys, atitinkantys priėmimo į šias įstaigas sąlygas.

4. Kursantų statusas, mokymosi sąlygos ir tvarka nustatomi vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigų nuostatuose ir kituose teisės aktuose. Kursantai vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo nustatytais sąlygomis ir tvarka gali būti pasitelkiami vidaus reikalų įstaigų veiklą reglamentuojančiuose įstatymuose nustatytais funkcijoms įgyvendinti.

5. Kursantui sudaroma kursanto asmens byla. Kursanto bylos turinį nustato vidaus reikalų ministras.

6. Kursantui, vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigoje baigusiam formaliojo profesinio mokymo programą, organizuojamas kompetencijų vertinimas Lietuvos Respublikos profesinio mokymo įstatymo nustatyta tvarka.

TREČIASIS SKIRSNIS

PAREIGŪNŲ LAIPSNIAI IR JŲ SUTEIKIMO TVARKA

16 straipsnis. Pareigūnų laipsniai

1. Pareigūnų tarnybos santykiams reguliuoti, jų tarnybos patirčiai, įgaliojimams žymėti nustatomi nekariniai pareigūnų laipsniai (toliau – laipsniai).

2. Laipsnius turi pareigūnai, einantys statutinio valstybės tarnautojo pareigas vidaus reikalų įstaigose, taip pat pareigūnai, įtraukti į Vidaus reikalų ministerijos kadrų rezervą.

3. Laipsniai skirstomi į vidaus tarnybos ir policijos laipsnius.

4. Vidaus tarnybos laipsniai suteikiami Valstybės sienos apsaugos tarnybos, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos, Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento, Vadovybės apsaugos departamento, Viešojo saugumo tarnybos ir šioms vidaus reikalų centrinėms įstaigoms pavaldžių įstaigų, padalinių ir vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigų pareigūnams.

5. Vidaus tarnybos laipsniai yra:

- 1) pirminės grandies pareigūnų;
- 2) vidurinės grandies pareigūnų;
- 3) aukštesniosios grandies pareigūnų;
- 4) aukščiausiosios grandies pareigūnų.

6. Pirminės grandies pareigūnų vidaus tarnybos laipsniai yra:
 - 1) vidaus tarnybos grandinis;
 - 2) vidaus tarnybos jaunesnysis puskarininkis;
 - 3) vidaus tarnybos puskarininkis;
 - 4) vidaus tarnybos vyresnysis puskarininkis.
7. Vidurinės grandies pareigūnų vidaus tarnybos laipsniai yra:
 - 1) vidaus tarnybos leitenantas;
 - 2) vidaus tarnybos vyresnysis leitenantas;
 - 3) vidaus tarnybos kapitonas.
8. Aukštesniosios grandies pareigūnų vidaus tarnybos laipsniai yra:
 - 1) vidaus tarnybos majoras;
 - 2) vidaus tarnybos pulkininkas leitenantas;
 - 3) vidaus tarnybos pulkininkas.
9. Aukščiausiosios grandies pareigūnų vidaus tarnybos laipsnis yra vidaus tarnybos generolas.
10. Policijos laipsniai suteikiami policijos pareigūnams.
11. Policijos laipsniai yra:
 - 1) pirminės grandies pareigūnų;
 - 2) vidurinės grandies pareigūnų;
 - 3) aukštesniosios grandies pareigūnų;
 - 4) aukščiausiosios grandies pareigūnų.
12. Pirminės grandies pareigūnų policijos laipsniai yra:
 - 1) jaunesnysis policininkas;
 - 2) policininkas;
 - 3) vyresnysis policininkas;
 - 4) viršila.
13. Vidurinės grandies pareigūnų policijos laipsniai yra:
 - 1) inspektorius;
 - 2) vyresnysis inspektorius;
 - 3) komisaras inspektorius.
14. Aukštesniosios grandies pareigūnų policijos laipsniai yra:
 - 1) komisaras;
 - 2) vyresnysis komisaras;
 - 3) vyriausiasis komisaras.

15. Aukščiausiosios grandies pareigūnų policijos laipsnis yra generalinis komisaras.

16. Pareigūnas laipsnio gali netekti tik netekęs Lietuvos Respublikos pilietybės. Netarnaujančių buvusių pareigūnų laipsniai yra atsargos laipsniai. Duomenys apie tai, kokius laipsnius turi buvę pareigūnai, įtraukiami į Lietuvos Respublikos vidaus reikalų pareigūnų registrą (toliau – Vidaus reikalų pareigūnų registras).

17 straipsnis. Laipsnių suteikimas

1. Vidaus tarnybos grandinio ar jaunesniojo policininko laipsnis suteikiamas po pirminio profesinio mokymo baigimo arba po įvadinio mokymo kursų baigimo vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigoje vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo ar jo įgalioto atitinkamos vidaus reikalų įstaigos vadovo įsakymu, paskyrus pareigūną į atitinkamas pareigas.

2. Aukštesnis pirminės grandies pareigūnų laipsnis, atsižvelgiant į kvalifikaciją, suteikiamas pareigūniui, einančiam atitinkamas pareigas ir išstarnavusiam:

- 1) vidaus tarnybos grandiniu, jaunesniuoju policininku – ne mažiau kaip 3 metus;
- 2) vidaus tarnybos jaunesniuoju puskarininkiu, policininku – ne mažiau kaip 3 metus;
- 3) vidaus tarnybos puskarininkiu, vyresniuoju policininku – ne mažiau kaip 3 metus.

3. Aukštesnį pirminės grandies pareigūnų laipsnį suteikia vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovas ar jo įgaliotas vidaus reikalų įstaigos vadovas. Vidaus tarnybos vyresniajam puskarininkiu ar viršilai aukštesnis laipsnis gali būti suteikiamas tik tada, kai jie patobulina kvalifikaciją, įgyja aukštąjį išsilavinimą ir yra paskiriami į atitinkamas pareigas.

4. Vidaus tarnybos leitenanto ar inspektorius laipsnis vidaus reikalų centrinės ar profesinio mokymo įstaigos vadovo įsakymu suteikiamas atitinkamas pareigas einantiems asmenims, įgijusiems aukštąjį išsilavinimą ir kvalifikaciją, atitinkančią pareigybės aprašyme nustatytus reikalavimus.

5. Aukštesnis vidurinės grandies pareigūnų laipsnis suteikiamas atsižvelgiant į pareigūno kvalifikaciją, kai jis išstarnauja:

- 1) vidaus tarnybos leitenantu, inspektoriumi – ne mažiau kaip 2 metus;
- 2) vidaus tarnybos vyresniuoju leitenantu, vyresniuoju inspektoriumi – ne mažiau kaip 2 metus.

6. Aukštesnį vidurinės grandies pareigūnų laipsnį suteikia vidaus reikalų centrinės ar profesinio mokymo įstaigos vadovas.

7. Vidaus tarnybos majoro ar komisaro laipsnis suteikiamas atsižvelgiant į pareigūno kvalifikaciją, kai jis ne mažiau kaip 3 metus išstarnauja vidaus tarnybos kapitonu ar komisaru inspektoriumi.

8. Vidaus tarnybos majoro ir vidaus tarnybos pulkininko leitenanto, komisaro ir vyresniojo komisaro laipsnius suteikia vidaus reikalų ministras vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo teikimu.

9. Aukštesnis aukštesniosios grandies pareigūnų laipsnis suteikiamas atsižvelgiant į pareigūno kvalifikaciją, kai jis išstarnauja:

- 1) vidaus tarnybos majoru, komisaru – ne mažiau kaip 4 metus;
- 2) vidaus tarnybos pulkininku leitenantu, vyresnioju komisaru – ne mažiau kaip 4 metus.

10. Vidaus tarnybos pulkininko ir vyriausiojo komisaro laipsnius suteikia vidaus reikalų ministras.

11. Vidaus tarnybos generolo laipsnis suteikiamas turinčiam vidaus tarnybos pulkininko laipsnį pareigūnui, kuris paskirtas Valstybės sienos apsaugos tarnybos vadu, Viešojo saugumo tarnybos vadu, Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento direktoriumi, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos direktoriumi ar Vadovybės apsaugos departamento direktoriumi ir yra išstarnavęs vidaus tarnybos pulkininku ne mažiau kaip 4 metus. Vidaus tarnybos generolo laipsnis suteikiamas Lietuvos Respublikos Ministro Pirmininko (toliau – Ministras Pirmininkas) potvarkiu vidaus reikalų ministro teikimu.

12. Generalinio komisaro laipsnis suteikiamas turinčiam vyriausiojo komisaro laipsnį pareigūnui, kuris paskirtas policijos generaliniu komisaru ir yra išstarnavęs vyriausioju komisaru ne mažiau kaip 4 metus. Generalinio komisaro laipsnis suteikiamas Ministro Pirmininko potvarkiu vidaus reikalų ministro teikimu.

13. Už ypač didelius nuopelnus tarnyboje aukštesnis laipsnis anksčiau, negu nustatyta, suteikiamas tik vieną kartą per pareigūno tarnybą. Ypač reikšmingais nuopelnais laikytini nuopelnai, kurie turėjo didelės reikšmės viešajam saugumui.

14. Pareigūnui, kuris turi galiojančią tarnybinę nuobaudą arba kurio tarnybinė veikla paskutinio tarnybinės veiklos vertinimo metu buvo įvertinta patenkinamai ar nepatenkinamai, aukštesnis laipsnis nesuteikiamas.

15. Laipsnis gali būti pažemintas skiriant pareigūnui tarnybinę nuobaudą – laipsnio pažeminimą viena pakopa. Vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo ar jo įgalioto vidaus reikalų įstaigos vadovo suteiktą laipsnį pažemina vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovas ar jo įgaliotas vidaus reikalų įstaigos vadovas. Vidaus reikalų ministro suteiktą laipsnį pažemina vidaus reikalų ministras vidaus reikalų centrinės ar vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigos vadovo teikimu. Ministro Pirmininko suteiktą laipsnį pažemina Ministras Pirmininkas vidaus reikalų ministro

teikimu. Buvęs laipsnis grąžinamas po vienu metų, o panaikinus tarnybinę nuobaudą – laipsnio pažeminimą viena pakopa, – nesuėjus šiam terminui.

16. Pareigūnų laipsnių priklausymą nuo pareigūno einamų pareigų, pareigūnų laipsnių suteikimo, pervardijimo ir grąžinimo tvarką nustato vidaus reikalų ministras.

17. Perkelti į policijos įstaigą iš kitos vidaus reikalų įstaigos arba perkelti į kitą vidaus reikalų įstaigą iš policijos įstaigos pareigūno arba atšaukto iš Vidaus reikalų ministerijos kadro rezervo pareigūno iki perkėlimo turėtas vidaus tarnybos ar policijos laipsnis pervardijamas atitinkamu tos pačios grandies policijos ar vidaus tarnybos laipsniu. Atšauktam iš Vidaus reikalų ministerijos kadro rezervo pareigūnui aukštesnis laipsnis suteikiamas laikantis šio statuto 28 straipsnio 6 dalyje nustatytų reikalavimų.

18. Grąžinto į vidaus tarnybą buvusio pareigūno turimas atsargos laipsnis nuo pareigūno grąžinimo į vidaus tarnybą dienos tampa pareigūno laipsniu arba pervardijamas atitinkamu tos pačios grandies policijos ar vidaus tarnybos laipsniu.

19. Priimamam į vidaus tarnybą Lietuvos Respublikos piliečiui, tarnavusiam valstybės tarnyboje statutiniu valstybės tarnautoju ir turėjusiam specialų pareiginį laipsnį arba rangą, atsižvelgiant į jo išsilavinimą ir tarnybos stažą, vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka suteikiamas policijos ar vidaus tarnybos laipsnis.

KETVIRTASIS SKIRSNIS PAREIGŪNŲ KARJERA

18 straipsnis. Pareigūno pareigų paaukštinimas

Pareigūnas į aukštesnes pareigas gali būti perkeltas tarnybinės veiklos vertinimo arba atrankos būdu, išskyrus šio statuto 20 straipsnio 2 dalyje ir 22 straipsnio 1, 2 ir 4 dalyse nustatytus atvejus.

19 straipsnis. Pareigūnų atranka į laisvas pareigūno pareigas

1. Atrankoje į laisvas pareigūno pareigas gali dalyvauti tos pačios ar kitos vidaus reikalų įstaigos pareigūnai. Atrankos metu įvertinama pretendentų profesionalumas, tarnybinė veikla, tinkamumas eiti pareigas, į kurias pretenduojama, vidaus tarnybos trukmė einant konkrečias pareigas, turima kvalifikacija, būtina naujoms pareigoms eiti.

2. Duomenys apie skelbiamas atrankas į laisvas pareigūno pareigas vidaus reikalų įstaigose skelbiami Vidaus reikalų ministerijos ir atitinkamos vidaus reikalų centrinės įstaigos interneto svetainėse, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nurodytas pareigybes.

3. Atrankos į laisvas pareigūno pareigas tvarką nustato vidaus reikalų ministras. Atrankai vykdyti vidaus reikalų įstaigoje sudaroma atrankos į laisvas aukštesnes pareigas komisija (toliau – atrankos komisija). Jeigu vidaus reikalų įstaigoje veikia profesinė sąjunga, vienu atrankos komisijos nariu skiriamas profesinės sąjungos atstovas. Jeigu vidaus reikalų įstaigoje veikia kelios profesinės sąjungos, jos susitarimu skiria bendrą atstovą į atrankos komisijos narius. Jeigu profesinės sąjungos nesusitaria dėl bendro atstovo paskyrimo, profesinių sąjungų atstovas į atrankos komisijos narius neskiriamas.

4. Atrankos į laisvas pareigūno, vykdančio kriminalinę žvalgybą, pareigas tvarką nustato vidaus reikalų ministras.

5. Į vidaus reikalų centriniams įstaigoms pavaldžių vidaus reikalų įstaigų ir vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigų vadovų ir vadovų pavaduotojų, vidaus reikalų įstaigų struktūrinių padalinių vadovų pareigas pareigūnai skiriami tik atrankos būdu, išskyrus šio statuto 20 straipsnio 4 dalyje ir 22 straipsnio 1, 2 ir 4 dalyse nustatytus atvejus.

6. Pareigūnus iš vienu pareigų į kitas savo įsakymu perkelia vadovai, turintys teisę skirti į pareigas.

7. Draudžiama pareigūną perkelti į pareigas vidaus reikalų įstaigoje, kurioje eina pareigas jo sutuoktinis, sugyventinis (partneris), artimasis giminaitis ar su juo svainystės ryšiais susijęs asmuo, jeigu pagal einamas pareigas tarp jų būtų tiesioginis pavaldumas.

20 straipsnis. Vidaus reikalų centrinių įstaigų vadovų ir šių vadovų pavaduotojų skyrimo tvarka

1. Vidaus reikalų centrinių įstaigų vadovus 5 metams į pareigas skiria ir iš jų atleidžia Vyriausybė vidaus reikalų ministro teikimu, jeigu kituose šių įstaigų veiklą reglamentuojančiuose įstatymuose nenustatyta kitaip. Vidaus reikalų centrinių įstaigų vadovai šias pareigas gali eiti ne daugiau kaip dvi kadencijas iš eilės. Vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovas, kurio veiklą, pasibaigus jo pirmajai kadencijai, vidaus reikalų ministro sudaryta tarnybinės veiklos vertinimo komisija įvertina labai gerai arba gerai, gali būti teikiamas skirti į šias pareigas antrai kadencijai. Vidaus reikalų centrinių įstaigų vadovai yra tiesiogiai pavaldūs ir atskaitingi vidaus reikalų ministrui, jeigu kituose šių įstaigų veiklą reglamentuojančiuose įstatymuose nenustatyta kitaip.

2. Vidaus reikalų centrinių įstaigų vadovai turi turėti ne žemesnį negu magistro kvalifikacinį laipsnį arba jam prilygintą aukštojo mokslo kvalifikaciją ir turėti ne mažesnę negu 3 metų darbo patirtį einant vadovaujančias pareigas vidaus tarnybos sistemoje. Įstatymuose,

reglamentuojančiuose šių įstaigų veiklą, gali būti nustatyti kitokie vidaus reikalų centrinių įstaigų vadovams taikomi reikalavimai.

3. Vidaus reikalų centrinių įstaigų vadovų pavaduotojus vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo teikimu į pareigas skiria ir iš jų atleidžia vidaus reikalų ministras. Vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo pavaduotojų įgaliojimų trukmė yra susieta su vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo įgaliojimų trukme. Pasibaigus vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo kadencijai arba atleidus jį iš pareigų, vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo pavaduotojai pareigas eina tol, kol šio statuto nustatyta tvarka paskiriami vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo pavaduotojai.

4. Pasibaigus vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo kadencijai ar vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo pavaduotojo tarnybos einant šias pareigas laikotarpiui, šių pareigūnų rašytiniu sutikimu jie gali būti perkelti į laisvas pareigas, kurias ėjo iki paskyrimo į vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo ar vadovo pavaduotojo pareigas, o jeigu jų nėra, – į kitas lygiavertes ar žemesnes pareigas toje pačioje arba kitoje vidaus reikalų įstaigoje. Pareigūnui, perkeltam į laisvas pareigas, kurias jis ėjo iki paskyrimo į vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo ar vadovo pavaduotojo pareigas, arba perkeltam į lygiavertes pareigas, nustatoma pareiginė alga, lygi jo iki paskyrimo į vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo ar vadovo pavaduotojo pareigas gautai pareiginei algai. Pareigūnui, perkeltam į žemesnes pareigas, nustatoma pareiginė alga pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientą, kuri yra artimiausia, bet ne didesnė negu jo gauta iki paskyrimo į vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo ar vadovo pavaduotojo pareigas pareiginė alga.

5. Pasibaigus vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo kadencijai ar šios įstaigos vadovo pavaduotojo tarnybos einant šias pareigas laikotarpiui, jeigu jie nesutinka šio straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka būti perkelti į kitas pareigas, šie pareigūnai atleidžiami iš vidaus tarnybos šio statuto 62 straipsnio 1 dalies 16 punkte nustatytu pagrindu.

21 straipsnis. Tarnybinis kaitumas

1. Pareigūnas jo rašytiniu prašymu gali būti perkeltas į kitas laisvas lygiavertes ar žemesnes pareigas toje pačioje ar kitoje vidaus reikalų įstaigoje.

2. Dviejų pareigūnų, einančių lygiavertes pareigas, rašytiniais prašymais jų pareigos gali būti sukeistos – pareigūnai perkeliama vienas į kito pareigas.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais į kitas pareigas gali būti perkeltas pareigūnas, kuris turi toms pareigoms eiti būtina išsilavinimą ir atitinka kitus pareigybės aprašyme nustatytus specialiuosius reikalavimus. Šis pareigūnas perkeliama į kitas pareigas:

- 1) toje pačioje vidaus reikalų įstaigoje – vidaus reikalų įstaigos vadovo įsakymu;
- 2) kitoje vidaus reikalų įstaigoje – vidaus reikalų įstaigos, iš kurios jis perkeliamas, ir vidaus reikalų įstaigos, į kurią jis perkeliamas, vadovams suderinus.

4. Kai yra Centrinės medicinos ekspertizės komisijos išvada, kad pareigūnas dėl sveikatos būklės negali eiti savo pareigų, vidaus reikalų įstaigos vadovas turi teisę šio pareigūno rašytiniu sutikimu perkelti jį į kitas lygiavertes arba, jei jų nėra, į žemesnes pareigas, kurias pareigūnas pagal savo sveikatos būklę gali eiti, toje pačioje vidaus reikalų įstaigoje ar, vidaus reikalų įstaigų vadovams suderinus, kitoje vidaus reikalų įstaigoje.

5. Šiame straipsnyje nurodytais atvejais perkeltam į lygiavertes pareigas pareigūnui nustatoma iki perkėlimo pagal eitas pareigas gauta pareiginė alga, o šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais perkeltam į žemesnes pareigas pareigūnui nustatoma pareiginė alga pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientą, kuri yra artimiausia, bet mažesnė negu jo iki perkėlimo gauta pareiginė alga.

6. Šiame straipsnyje numatytais atvejais pareigūnas perkeliamas į kitas pareigas vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka.

7. Draudžiama pareigūną perkelti į kitas pareigas vidaus reikalų įstaigoje, kurioje pareigas eina jo sutuoktinis, sugyventinis (partneris), artimasis giminaitis ar su juo svainystės ryšiais susijęs asmuo, jeigu pagal einamas pareigas tarp jų būtų tiesioginis pavaldumas.

8. Ginčai dėl tarnybinio kaitumo sprendžiami teisės aktų nustatyta tvarka.

22 straipsnis. Perkėlimas į kitas pareigas tarnybinio būtinumo atvejais

1. Tarnybinio būtinumo atveju pareigūnas be jo sutikimo gali būti perkeltas į kitas aukštesnes, lygiavertes arba žemesnes pareigūno pareigas toje pačioje ar kitoje vidaus reikalų įstaigoje (padalinyje) ne ilgesniam negu 3 mėnesių laikotarpiui. Bendras pareigūno perkėlimo į kitas pareigas tarnybinio būtinumo atvejais laikotarpis per 3 jo tarnybos metus negali būti ilgesnis negu 6 mėnesiai.

2. Be rašytinio sutikimo pareigūnai pagal šio straipsnio 1 dalį perkeliama į tos pačios apskrities teritorijoje esančią vidaus reikalų įstaigą (padalinį) (Valstybės sienos apsaugos tarnybos pareigūnas perkeliamas į kitą Valstybės sienos apsaugos tarnybai pavaldžios vidaus reikalų įstaigos padalinį, esantį tos vidaus reikalų įstaigos veiklos teritorijoje). Kitais atvejais pareigūną laikinai perkelti į kitas pareigas galima tik turint jo rašytinį sutikimą, išskyrus karo padėties, nepaprastosios padėties ar kitų ekstremaliųjų situacijų atvejus.

3. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos dėl pareigūno perkėlimo į kitas pareigas kitoje tarnybos vietovėje negali būti taikomos nėščioms pareigūnėms, pareigūnėms motinoms,

pateikusioms darbdaviui sveikatos priežiūros įstaigos pažymą apie gimdymą, pareigūnams, auginantiems vaiką iki 3 metų, ir pareigūnams, vieniems auginantiems vaiką iki 14 metų arba neįgalų vaiką iki 18 metų.

4. Pareigūnas jo sutikimu gali būti perkeltas į kitas aukštesnes, lygiavertes ar žemesnes laikinai negalinčio eiti pareigų pareigūno pareigas toje pačioje ar kitoje vidaus reikalų įstaigoje (padalinyje), iki grįš negalintis eiti pareigų pareigūnas.

5. Pareigūnas, kuris, uždraudus jam dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija, negali eiti savo pareigų nesinaudodamas tokia informacija, jo rašytiniu sutikimu gali būti laikinai perkeltas į kitas lygiavertes ar žemesnes pareigas toje pačioje vidaus reikalų įstaigoje arba, vidaus reikalų įstaigų vadovams suderinus, kitoje vidaus reikalų įstaigoje. Šioje dalyje nurodytu atveju perkeltam į lygiavertes pareigas pareigūnui nustatoma iki perkėlimo pagal eitas pareigas gauta pareiginė alga, o perkeltam į žemesnes pareigas pareigūnui nustatoma pareiginė alga pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientą, kuri yra artimiausia, bet mažesnė negu jo iki perkėlimo gauta pareiginė alga.

6. Pagal šį straipsnį, išskyrus šio straipsnio 5 dalį, perkeltam į kitas pareigas pareigūnui mokama ne mažesnė kaip iki perkėlimo gauta jo pareiginė alga. Šiame straipsnyje numatytais atvejais į aukštesnes pareigas perkeliama pareigūnui nustatoma pareiginė alga pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientą, kuri yra artimiausia, bet didesnė negu jo iki perkėlimo gauta pareiginė alga. Į lygiavertes ar žemesnes pareigūno pareigas perkeliama pareigūnui nustatoma jo iki perkėlimo gauta pareiginė alga.

7. Pagal šį straipsnį pareigūną galima perkelti į kitas pareigas kitoje tarnybos vietovėje tik tuo atveju, kai atsižvelgiant į šeimos sudėtį jam suteikiamos teisės aktuose nustatyto ploto tarnybinės gyvenamosios patalpos (arba kompensuojamos gyvenamosios patalpos nuomos išlaidos) ir teisės aktų nustatyta tvarka kompensuojamos kelionės, turto perkėlimo išlaidos. Šie reikalavimai netaikomi karo padėties, nepaprastosios padėties ar kitų ekstremaliųjų situacijų atvejais.

8. Pasibaigus pareigūno perkėlimo dėl tarnybinio būtinumo laikotarpiui, pareigūnas grąžinamas į iki perkėlimo eitas pareigas ir jam nustatoma iki perkėlimo gauta pareiginė alga.

9. Draudžiama pareigūną perkelti į pareigas vidaus reikalų įstaigoje (padalinyje), kurioje (kuriame) pareigas eina jo sutuoktinis, sugyventinis (partneris), artimasis giminaitis ar su juo svainystės ryšiais susijęs asmuo, jeigu pagal einamas pareigas tarp jų būtų tiesioginis pavaldumas.

10. Ginčai dėl pareigūnų perkėlimo tarnybinio būtinumo atvejais sprendžiami teisės aktų nustatyta tvarka.

23 straipsnis. Pareigūnų rotacija

1. Rotacija taikoma vidaus reikalų įstaigų, išskyrus vidaus reikalų centrinės įstaigas, vadovams ir vadovų pavaduotojams. Kituose įstatymuose gali būti nustatyti kiti pareigūnų rotacijos atvejai.

2. Pareigūnų tarnybos einant pareigas, kurioms taikoma rotacija, tarnybos šiose pareigose laikotarpis – 5 metai, jeigu kituose įstatymuose nenustatyta kitaip.

3. Vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovas, likus ne mažiau negu 3 mėnesiams iki pareigūno tarnybos einant pareigas, kurioms taikoma rotacija, laikotarpio pabaigos ir jo veiklą paskutinio tarnybinės veiklos vertinimo metu įvertinus:

1) labai gerai, gali pratęsti tarnybos einant šias pareigas laikotarpį ne ilgiau kaip 5 metams ir nustatyti nuosekliai didesnę pareiginę algą pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytus pareiginės algos koeficientus arba perkelti šį pareigūną į kitas lygiavertes pareigas toje pačioje ar kitoje vidaus reikalų centrinei įstaigai pavaldžioje vidaus reikalų įstaigoje ir nustatyti nuosekliai didesnę pareiginę algą pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytus pareiginės algos koeficientus;

2) gerai, gali pratęsti tarnybos einant šias pareigas laikotarpį ne ilgiau kaip 5 metams arba perkelti šį pareigūną į kitas lygiavertes pareigas toje pačioje ar kitoje vidaus reikalų centrinei įstaigai pavaldžioje vidaus reikalų įstaigoje;

3) patenkinamai, gali perkelti šį pareigūną į kitas lygiavertes pareigas toje pačioje ar kitoje vidaus reikalų centrinei įstaigai pavaldžioje vidaus reikalų įstaigoje ir nustatyti nuosekliai mažesnę pareiginę algą pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytus pareiginės algos koeficientus, taip pat įpareigoti tobulinti kvalifikaciją;

4) nepatenkinamai, gali šį pareigūną perkelti į žemesnes pareigas arba atleisti iš vidaus tarnybos.

4. Draudžiama pareigūnų rotacijos tvarka perkelti į kitas lygiavertes pareigas vidaus reikalų įstaigoje, kurioje pareigas eina jo sutuoktinis, sugyventinis (partneris), artimasis giminaitis ar su juo svainystės ryšiais susijęs asmuo, jeigu pagal einamas pareigas tarp jų būtų tiesioginis pavaldumas.

5. Pareigūno, kuris rotacijos tvarka perkeliamas į kitas lygiavertes pareigas kitoje tarnybos vietovėje, ir jo šeimos narių kelionės ir turto perkėlimo išlaidos kompensuojamos Vyriausybės nustatyta tvarka.

6. Pareigūnų rotacijos tvarką nustato vidaus reikalų ministras.

24 straipsnis. Pareigūnų perkėlimas į žemesnes pareigas

1. Perkelti pareigūną į žemesnes pareigas galima:

1) kai panaikinama pareigybė dėl vidaus reikalų įstaigos ar struktūrinio padalinio darbo organizavimo pakeitimo, šios įstaigos ar struktūrinio padalinio pertvarkymo, reorganizavimo ar likvidavimo;

2) įgyvendinant tarnybinės veiklos vertinimo komisijos siūlymą – perkelti į žemesnes pareigas;

3) paskyrus tarnybinę nuobaudą – perkėlimą į žemesnes pareigas;

4) kai yra Centrinės medicinos ekspertizės komisijos išvada, kad pareigūnas dėl sveikatos būklės negali eiti savo pareigų;

5) kai į jo einamas pareigas teismo sprendimu grąžinamas anksčiau šias pareigas ėjęs pareigūnas;

6) pasibaigus tarnybos einant atitinkamas pareigas laikotarpiui;

7) paties prašymu.

2. Perkelti pareigūną į žemesnes pareigas šio straipsnio 1 dalies 1, 4, 5 ir 6 punktuose nustatytais pagrindais galima tik tuo atveju, kai nėra galimybės jį paskirti į lygiavertes pareigas ir pareigūnas pateikia rašytinį sutikimą.

3. Pareigūnui, perkeltam į žemesnes pareigas šio straipsnio 1 dalies 1, 4 ir 5 punktuose nustatytais pagrindais, nustatoma pareiginė alga, kuri pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientą yra artimiausia, bet ne didesnė negu jo iki perkėlimo gauta pareiginė alga.

4. Pareigūnui, perkeltam į žemesnes pareigas šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose nustatytais pagrindais, nustatoma pareiginė alga, kuri pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientą, kuri yra artimiausia, bet mažesnė negu jo iki perkėlimo gauta pareiginė alga.

5. Draudžiama pareigūną perkelti į žemesnes pareigas vidaus reikalų įstaigoje, kurioje pareigas eina jo sutuoktinis, sugyventinis (partneris), artimasis giminaitis ar su juo svainystės ryšiais susijęs asmuo, jeigu pagal einamas pareigas tarp jų būtų tiesioginis pavaldumas.

25 straipsnis. Pareigūnų tarnybinės veiklos vertinimas

1. Pareigūnų tarnybinės veiklos vertinimo tikslas – kasmet visapusiškai ir objektyviai įvertinti pareigūnų kvalifikaciją, tarnybinės veiklos rezultatus ir tinkamumą einamoms ar aukštesnėms pareigoms.

2. Vidaus reikalų įstaigų vadovų, skiriamų šiame statute nustatytai kadencijai, taip pat vidaus reikalų įstaigų vadovų ir pavaduotojų, kuriems taikoma rotacija, paskutinis iki jų kadencijos ar tarnybos einant pareigas, kurioms taikoma rotacija, laikotarpio pabaigos kasmetinis tarnybinės veiklos vertinimas laikomas ir vertinimu baigiantis jų kadencijai ar tarnybos einant pareigas, kurioms taikoma rotacija, laikotarpiui. Šio vertinimo tikslas – įvertinti kvalifikaciją, pastarųjų (praėjusių) metų tarnybinės veiklos rezultatus ir per kadenciją ar per tarnybos einant pareigas, kurioms taikoma rotacija, laikotarpį buvusių kasmetinių tarnybinės veiklos vertinimų rezultatus.

3. Pareigūno tarnybinė veikla vertinama, jei pareigūnas ne trumpiau kaip 6 mėnesius per kalendorinius metus eina pareigas vidaus reikalų įstaigoje, kurioje vertinama jo tarnybinė veikla. Pareigūno, kuris yra perkeltas į kitas pareigas tarnybinio būtinumo atveju toje pačioje įstaigoje ar toje pačioje tarnybos vietovėje, tarnybinė veikla vertinama, jei jis eina pareigas toje įstaigoje ar toje pačioje tarnybos vietovėje ne mažiau kaip 6 mėnesius per kalendorinius metus.

4. Pareigūno, kuris buvo išėjęs vaiko priežiūros atostogų, tarnybinė veikla gali būti vertinama jo prašymu, jei šis pareigūnas ne trumpiau kaip 6 mėnesius per kalendorinius metus ėjo pareigas toje įstaigoje.

5. Nėščią pareigūnių, neseniai pagimdžiusių pareigūnių ar krūtimi maitinančių pareigūnių tarnybinė veikla gali būti vertinama tik jų prašymu. Neseniai pagimdžiusia laikoma motina, pateikusi sveikatos priežiūros įstaigos pažymą apie gimdymą ir auginanti vaiką, kol jam sukaks vieni metai. Krūtimi maitinanti laikoma motina, pateikusi darbdaviui sveikatos priežiūros įstaigos pažymą, kad augini ir maitina krūtimi savo vaiką.

6. Pareigūno tarnybinę veiklą vertina jo tiesioginis vadovas.

7. Tiesioginis vadovas pareigūno tarnybinę veiklą gali įvertinti:

- 1) labai gerai;
- 2) gerai;
- 3) patenkinamai;
- 4) nepatenkinamai.

8. Tiesioginis vadovas, įvertinęs pareigūno tarnybinę veiklą gerai, vertinimo išvadą derina su savo tiesioginiu vadovu (išskyrus atvejį, kai vertinimo išvadą surašęs tiesioginis vadovas yra pareigūnų į pareigas paskyręs asmuo) ir pareigūno vertinimas yra baigiamas. Jeigu pareigūno tiesioginio vadovo tiesioginis vadovas nesutinka su pareigūno tarnybinės veiklos vertinimo išvada, pareigūno tiesioginis vadovas teikia vertinimo išvadą tarnybinės veiklos vertinimo komisijai (toliau – vertinimo komisija). Pareigūno, kurio tarnybinė veikla įvertinta gerai, iki vertinimo buvusi teisinė padėtis nesikeičia ir iki kito jo tarnybinės veiklos vertinimo

jam paliekama gauta pareiginė alga. Pareigūnui, kurio tarnybinė veikla trečią kartą iš eilės įvertinama gerai, iki kito tarnybinės veiklos vertinimo pareigūną į pareigas skyrusio asmens arba jo įgalioto asmens sprendimu nustatoma nuosekliai didesnė pareiginė alga pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytus pareiginės algos koeficientus.

9. Tiesioginis vadovas, įvertinęs pareigūno tarnybinę veiklą labai gerai, vertinimo komisijai teikia vertinimo išvadą su vienu iš šio straipsnio 15 dalyje nurodytų siūlymų.

10. Tiesioginis vadovas, įvertinęs pareigūno tarnybinę veiklą patenkinamai, vertinimo komisijai teikia vertinimo išvadą su vienu iš šio straipsnio 17 dalyje nurodytu siūlymu.

11. Tiesioginis vadovas, įvertinęs pareigūno tarnybinę veiklą nepatenkinamai, vertinimo komisijai teikia vertinimo išvadą su vienu iš šio straipsnio 18 dalyje nurodytų siūlymų. Šio straipsnio 18 dalies 2 punkte nurodytas siūlymas gali būti teikiamas tik antrą kartą iš eilės pareigūno tarnybinę veiklą įvertinus nepatenkinamai.

12. Pareigūnas, nesutinkantis su tiesioginio vadovo pateikta vertinimo išvada, turi teisę kreiptis į vertinimo komisiją su motyvuotu prašymu peržiūrėti tarnybinės veiklos įvertinimą ir dalyvauti vertinimo komisijos posėdyje jį svarstant.

13. Pareigūną į pareigas paskyręs asmuo apie būsimą pareigūno tarnybinės veiklos vertinimą vertinimo komisijoje ne vėliau kaip prieš 10 darbo dienų iki vertinimo pradžios praneša pareigūnui.

14. Vertinimo komisija pareigūno tarnybinę veiklą gali įvertinti:

- 1) labai gerai;
- 2) gerai;
- 3) patenkinamai;
- 4) nepatenkinamai.

15. Vertinimo komisija, įvertinusi pareigūno tarnybinę veiklą labai gerai, pareigūną į pareigas skiriančiam asmeniui siūlo:

- 1) nustatyti pareigūnui nuosekliai didesnę pareiginę algą pagal šio statuto priede jo pareigybei nustatytus pareiginės algos koeficientus;
- 2) perkelti pareigūną į aukštesnes pareigas;
- 3) skirti pareigūnui ne didesnę kaip jo vidutinis darbo užmokestis vienkartinę piniginę išmoką Vyriausybės nustatyta tvarka. Ši išmoka mokama tais atvejais, kai pareigūnui pagal einamas pareigas jau nustatyta aukščiausia galima pareiginė alga.

16. Vertinimo komisijai įvertinus pareigūno tarnybinę veiklą gerai, iki vertinimo buvusi pareigūno teisinė padėtis nesikeičia.

17. Vertinimo komisija, įvertinusi pareigūno tarnybinę veiklą patenkinamai, pareigūną į pareigas skiriančiam asmeniui siūlo:

- 1) įpareigoti pareigūną tobulinti kvalifikaciją;
- 2) nustatyti pareigūnui nuosekliai mažesnę pareiginę algą pagal šio statuto priede jo pareigybei nustatytus pareiginės algos koeficientus.

18. Vertinimo komisija, įvertinusi pareigūno tarnybinę veiklą nepatenkinamai, pareigūną į pareigas skiriančiam asmeniui siūlo:

- 1) perkelti pareigūną į žemesnes pareigas ir įpareigoti tobulinti kvalifikaciją;
- 2) atleisti pareigūną iš vidaus tarnybos, jei jo tarnybinė veikla įvertinama nepatenkinamai antrą kartą iš eilės.

19. Kai pareigūno tarnybinė veikla, kurią tiesioginis vadovas įvertino gerai, vertinama vertinimo komisijoje jo prašymu, vertinimo komisija šio pareigūno veiklą gali įvertinti gerai arba labai gerai. Vertinimo komisija, įvertinusi pareigūno tarnybinę veiklą gerai, pareigūną į pareigas skiriančiam asmeniui siūlymų neteikia ir iki vertinimo buvusi pareigūno teisinė padėtis nesikeičia. Vertinimo komisija, įvertinusi pareigūno tarnybinę veiklą labai gerai, pareigūną į pareigas skiriančiam asmeniui teikia vieną iš šio straipsnio 15 dalyje nurodytų siūlymų.

20. Pareigūną į pareigas paskyrusio vadovo sprendimu gali būti atliekamas neeilinis pareigūno tarnybinės veiklos vertinimas, kai yra:

- 1) abejonių dėl pareigūno gebėjimų atlikti pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas;
- 2) pareigūno tiesioginio vadovo rašytinis motyvuotas siūlymas perkelti pareigūną į aukštesnes pareigas arba nustatyti pareigūnui nuosekliai didesnę pareiginę algą pagal šio statuto priede pareigūno pareigybei nustatytus pareiginės algos koeficientus.

21. Neeilinis pareigūno tarnybinės veiklos vertinimas rengiamas ne dažniau kaip kartą per kalendorinius metus, jeigu nuo pareigūno kasmetinio tarnybinės veiklos vertinimo praėjo ne mažiau kaip 6 mėnesiai arba jeigu pareigūnas ne trumpiau kaip 6 mėnesius per kalendorinius metus ėjo pareigas toje įstaigoje, kurioje vertinama jo tarnybinė veikla.

22. Galutinį sprendimą dėl pareigūno tarnybinės veiklos vertinimo priima jį į pareigas paskyręs vadovas.

23. Pareigūnų tarnybinės veiklos vertinimo tvarką ir tarnybinės veiklos vertinimo kriterijus nustato vidaus reikalų ministras.

24. Pareigūnai sprendimus, priimtus pagal tarnybinės veiklos vertinimo komisijos pasiūlymus, per vieną mėnesį nuo supažindinimo su šiais sprendimais dienos gali skųsti tarnybinių ginčų komisijai arba teismui teisės aktų nustatyta tvarka.

26 straipsnis. Vertinimo komisija

1. Vidaus reikalų įstaigų pareigūnų tarnybinei veiklai vertinti vidaus reikalų įstaigų vadovų sprendimais sudaromos pareigūnų vertinimo komisijos. Vidaus reikalų centrinei įstaigai pavaldžių įstaigų vadovų ir vadovų pavaduotojų, taip pat šių įstaigų vertinimo komisijų narių tarnybinę veiklą vertina vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo sudaryta vertinimo komisija. Vidaus reikalų centrinių įstaigų ir kitų vidaus reikalų ministro skiriamų vidaus reikalų įstaigų vadovų ir vadovų pavaduotojų, šių įstaigų vertinimo komisijų narių ir į Vidaus reikalų ministerijos kadru rezervą įtrauktų pareigūnų tarnybinę veiklą vertina vidaus reikalų ministro sudaryta vertinimo komisija.

2. Vertinimo komisija sudaroma 2 metams iš ne mažiau kaip 5 narių. Vertinimo komisiją sudariusio asmens motyvuotu sprendimu arba komisijos nario motyvuotu prašymu vertinimo komisijos sudėtis gali būti keičiama nepraėjus 2 metams nuo sudarymo dienos. Jeigu vidaus reikalų įstaigoje veikia profesinė sąjunga, vienu vertinimo komisijos nariu skiriamas jos atstovas. Jeigu vidaus reikalų įstaigoje veikia kelios profesinės sąjungos, jos susitarimu skiria bendrą atstavą į vertinimo komisijos narius. Jeigu profesinės sąjungos nesusitaria dėl bendro atstovo paskyrimo, profesinių sąjungų atstovas į vertinimo komisijos narius neskiriamas.

27 straipsnis. Tarnyba užsienyje

1. Teisės aktų nustatyta tvarka pareigūnas jo rašytiniu sutikimu gali būti siunčiamas į užsienio valstybes atlikti patarėjo, stebėtojo ir kitų funkcijų tarptautinėje organizacijoje ar institucijoje, Europos Sąjungos institucijoje ar įstaigoje, Europos Komisijos ar Tarybos įsteigtoje institucijoje, Europos Komisijos ir Europos Sąjungos valstybių narių kartu įsteigtoje organizacijoje (konsorciume) (toliau – tarptautinė institucija), civilinėje tarptautinėje operacijoje ar užsienio valstybės institucijoje arba tarptautinės institucijos ar humanitarinės pagalbos teikimo misijoje, specialiojoje misijoje, taip pat Jungtinių Tautų, kitų tarptautinių organizacijų, Europos Sąjungos, užsienio valstybių operacijose ir misijose.

2. Vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo nustatyta ir su Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministru suderinta tvarka pareigūnas jo rašytiniu sutikimu vienu metų laikotarpiui gali būti siunčiamas saugoti Lietuvos Respublikos diplomatinių atstovybių, konsulinių įstaigų ir atstovybių prie tarptautinių organizacijų. Pareigūno, nusiųsto saugoti Lietuvos Respublikos diplomatinių atstovybių, konsulinių įstaigų ir atstovybių prie tarptautinių organizacijų, tarnybos užsienyje laikotarpis gali būti pratęstas teisės aktų nustatyta tvarka. Bendras pareigūno, nusiųsto saugoti Lietuvos Respublikos diplomatinių atstovybių, konsulinių įstaigų ir atstovybių

prie tarptautinių organizacijų, tarnybos užsienyje laikotarpis negali viršyti vienu metų ir 6 mėnesių. Tokia pareigūno tarnyba užsienyje nelaikoma tarnybine komandiruoje.

28 straipsnis. Vidaus reikalų ministerijos kadru rezervas

1. Tarnybinio būtinumo atvejais, atsižvelgus į pareigūno profesinį pasirengimą, išsilavinimą, kompetenciją, pareigūnas jo rašytiniu sutikimu ir vidaus reikalų ministro įsakymu gali būti perkeliamas į nestatutinio valstybės tarnautojo pareigas (toliau – nestatutinės pareigos) Vidaus reikalų ministerijoje arba siunčiamas eiti nestatutinės pareigas valstybės institucijoje ar įstaigoje ir įtraukiamas į Vidaus reikalų ministerijos kadru rezervą.

2. Į Vidaus reikalų ministerijos kadru rezervą įtraukto ir nestatutinės pareigas Vidaus reikalų ministerijoje ar vidaus reikalų ministro valdymo srities įstaigoje einančio pareigūno tarnybą, išskyrus darbo užmokestį, reglamentuoja šis statutas ir kiti teisės aktai.

3. Į Vidaus reikalų ministerijos kadru rezervą įtrauktas ir nestatutinės pareigas Vidaus reikalų ministerijoje ar vidaus reikalų ministro valdymo srities įstaigoje einantis pareigūnas atlieka bendrąsias pareigūno pareigas ir nestatutinio valstybės tarnautojo pareigybės aprašyme šiai pareigybei priskirtas funkcijas.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka į nestatutinės pareigas perkeltam pareigūnui darbo užmokestis nustatomas pagal jo einamas nestatutinės pareigas, tačiau ne mažesnis kaip nustatytasis iki perkėlimo.

5. Pareigūnui nustojus eiti nestatutinės pareigas, vidaus reikalų ministras sprendžia dėl tolesnės jo tarnybos eigos. Tarnybinio būtinumo atvejais šis pareigūnas gali būti perkeliamas į kitas nestatutinės pareigas Vidaus reikalų ministerijoje arba perkeliamas į kitas valstybės institucijas ar įstaigas eiti nestatutinės pareigas ir paliekamas įtrauktas į Vidaus reikalų ministerijos kadru rezervą. Pasibaigus tarnybiniam būtinumui, pareigūnas gražinamas į jo iki įtraukimo į Vidaus reikalų ministerijos kadru rezervą eitas pareigas. Kai tokių pareigų nėra, pareigūnas jo rašytiniu sutikimu gali būti skiriamas į kitas lygiavertes pareigas toje pačioje vidaus reikalų įstaigoje, o kai ir šių pareigų nėra, pareigūnas laikinai, iki atsiras laisvos lygiavertės pareigos, jo rašytiniu sutikimu gali būti skiriamas į žemesnes pareigas. Visais atvejais jam mokamas ne mažesnis kaip iki įtraukimo į Vidaus reikalų ministerijos kadru rezervą nustatytas darbo užmokestis. Pareigūnas, kuris nesutinka eiti jam pasiūlytų kitų lygiaverčių arba žemesnių pareigų, atleidžiamas iš vidaus tarnybos pagal šio statuto 62 straipsnio 1 dalies 11 punktą.

6. Į Vidaus reikalų ministerijos kadru rezervą įtrauktam pareigūnui aukštesnis laipsnis nesuteikiamas, tačiau, gražinant pareigūną į jo iki įtraukimo į Vidaus reikalų ministerijos kadru

rezervą eitas pareigas, aukštesnis pareigūno laipsnis suteikiamas šio statuto 17 straipsnyje nustatyta tvarka, atsižvelgiant į pareigūno ištarnautą laiką.

7. Pareigūnas gali būti įtrauktas į Vidaus reikalų ministerijos kadro rezervą ne ilgiau kaip 5 metus.

8. Vidaus reikalų ministerijos kadro rezervo sudarymo tvarką nustato vidaus reikalų ministras.

PENKTASIS SKIRSNIS

PAREIGŪNŲ PAREIGOS, ATSAKOMYBĖ, SKATINIMAS IR PAREIGŪNAMS TAIKOMI APRIBOJIMAI

29 straipsnis. Pareigūnų pareigos

Pareigūnai privalo atlikti šias bendrąsias pareigas:

- 1) gerbti ir ginti žmogaus orumą, užtikrinti ir saugoti žmogaus teises ir laisves;
- 2) sužinoję apie rengiamą ar daromą teisės pažeidimą, taip pat patys būdami teisės pažeidimo liudytojais, imtis neatidėliotinių priemonių užkirsti kelią rengiamam arba daromam teisės pažeidimui;
- 3) gavę žinių apie padarytą teisės pažeidimą, nedelsdami pranešti apie tai policijai arba kitai kompetentingai institucijai ar įstaigai, imtis neatidėliotinių priemonių įvykio vietai apsaugoti, liudytojams nustatyti, suteikti nukentėjusiems asmenims neatidėliotiną medicinos ar kitą būtiną pagalbą;
- 4) imtis priemonių fizinių ir juridinių asmenų, juridinio asmens statuso neturinčių organizacijų, šių organizacijų ar juridinių asmenų padalinių arba valstybės turtui gelbėti stichinių nelaimių, avarijų, katastrofų ar kitų ekstremaliųjų situacijų atvejais;
- 5) saugoti jiems patikėtas ar einant tarnybines pareigas sužinotas valstybės, tarnybos ir komercines paslaptis;
- 6) kitas specialiuose įstatymuose pareigūnams nustatytas pareigas.

30 straipsnis. Pareigūnų skatinimas ir apdovanojimai

1. Už nepriekaištingą ir pavyzdinę tarnybinių pareigų atlikimą pareigūnai gali būti skatinami ir apdovanojami.

2. Pareigūnai gali būti skatinami:

- 1) padėka;

2) ne didesne kaip pareigūno vidutinis darbo užmokestis (išskyrus šio straipsnio 4 dalyje nustatytus atvejus) vienkartinė pinigine išmoka, mokama Vyriausybės nustatyta tvarka;

3) suteikiant papildomas mokamas atostogas šio statuto 42 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka;

4) vardine dovana;

5) suteikiant aukštesnį laipsnį šio statuto 17 straipsnyje nustatyta tvarka.

3. Pareigūnai gali būti apdovanojami:

1) žinybiniu ženkle;

2) vardiniu ginklu.

4. Pareigūnai, tiesiogiai dalyvavę atskleidžiant ar ištiriant nusikalstamas veikas ir kitus teisės pažeidimus, kuriais padaryta ar galėjo būti padaryta turtinė žala valstybei, Vyriausybės nustatyta tvarka gali būti skatinami ne didesne kaip pareigūno keturių vidutinių darbo užmokesčių dydžio vienkartinė pinigine išmoka.

5. Pareigūnai už ypatingus nuopelnus Lietuvos valstybei gali būti pristatomi valstybės apdovanojimui gauti.

6. Vidaus reikalų ministras turi teisę skatinti ir apdovanoti pareigūnus visais šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nurodytais skatinimo būdais ir apdovanojimais, vidaus reikalų įstaigos vadovas – šio straipsnio 2 dalyje, 3 dalies 1 punkte ir 4 dalyje nurodytais skatinimo būdais ir apdovanojimais.

7. Pareigūnai, turintys galiojančią tarnybinę nuobaudą, neskatinami ir neapdovanojami.

8. Apdovanojimas vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka gali būti atimtas, kai paaiškėja aplinkybės, dėl kurių pareigūnas negalėjo būti apdovanotas.

9. Pareigūnų skatinimo ir apdovanojimo tvarką, išskyrus vienkartinių piniginių išmokų skyrimą ir mokėjimą, nustato vidaus reikalų ministras.

10. Duomenys apie pareigūno paskatinimą ir apdovanojimus įrašomi į jo tarnybos bylą ir pateikiami Vidaus reikalų pareigūnų registru.

31 straipsnis. Pareigūnams taikomi apribojimai

Pareigūnui draudžiama:

1) būti renkamam (skiriamam) įmonės organo nariu, išskyrus atvejus, kai šiuo nariu jis yra išrinktas ar paskirtas vidaus reikalų įstaigai įgaliojus, taip pat gauti atlyginimą ar kitų išmokų už įmonės organo nario veiklą, išskyrus įstatymuose nustatytus atvejus. Pareigūnui, kuris yra išrinktas (paskirtas) įmonės organo nariu, už šią veiklą skirtas atlyginimas ar kitos išmokos pervedami į valstybės biudžetą;

2) vidaus reikalų įstaigos, kurioje jis eina pareigas, vardu sudaryti sandorius su individualiomis (personalinėmis) įmonėmis, ūkinėmis bendrijomis, kurių savininkas, tikrasis narys ar komanditorius yra jis pats arba jo sutuoktinis, artimasis giminaitis ar su pareigūnu svainystės (partnerystės) ryšiais susijęs asmuo, taip pat sudaryti sandorius su akcinėmis bendrovėmis, kuriose jis pats arba jo sutuoktinis, artimasis giminaitis ar su pareigūnu svainystės (partnerystės) ryšiais susijęs asmuo turi ar valdo pagal kito asmens įgaliojimą daugiau negu 10 procentų įstatinio kapitalo arba akcijų;

3) atstovauti Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybių įmonėms, užsienio valstybių institucijoms ar įstaigoms, už Lietuvos Respublikos ar užsienio valstybių įmonių lėšas vykti į užsienį, mokytis ar kitaip naudotis jų lėšomis. Draudimas atstovauti užsienio valstybių institucijoms ir įstaigoms netaikomas į pareigas šiose institucijose ar įstaigose pagal Valstybės tarnybos įstatymo 19 straipsnį perkeltam pareigūnui;

4) dirbti įmonėse, įstaigose, organizacijose, taip pat gauti už šį darbą darbo užmokestį ar atlyginimą, kai tai sukelia viešųjų ir privačių interesų konfliktą valstybės tarnyboje, sudaro prielaidas valstybės tarnybą panaudoti asmeniniais interesais, diskredituoja valstybės tarnybos autoritetą, kliudo pareigūnui tinkamai atlikti jo pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas, taip pat kai tai yra darbas tose įmonėse, įstaigose, organizacijose, kurių atžvilgiu pareigūnas turi valdingus įgaliojimus arba kurių veiklą kontroliuoja ar prižiūri, arba dėl kurių priima kokius nors kitus sprendimus, ir kai yra kitų aplinkybių, dėl kurių pareigūnai negali dirbti kito darbo ir gauti už jį darbo užmokesčio ar atlyginimo;

5) eiti daugiau negu vienas pareigas valstybės tarnyboje;

6) būti politinių partijų ar politinių organizacijų nariu, dalyvauti jų veikloje;

7) streikuoti.

32 straipsnis. Pareigūnų atsakomybė

1. Pareigūnai, kurie atlikdami jiems patikėtas pareigas pažeidė įstatymų reikalavimus, įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka, atsižvelgiant į pažeidimo pobūdį, traukiami tarnybinėn, administracinėn, materialinėn ar baudžiamojon atsakomybėn.

2. Už vidaus reikalų įstaigai, kitai valstybės ar savivaldybių institucijai padarytą žalą pareigūnai įstatymų nustatyta tvarka traukiami materialinėn atsakomybėn.

3. Įsakymų ar nurodymų vykdymas, žinant, kad jie yra neteisėti, pareigūnų nuo atsakomybės neatleidžia.

33 straipsnis. Tarnybinės nuobaudos ir jų skyrimas

1. Už tarnybinius nusižengimus skiriamos tarnybinės nuobaudos. Tarnybinė nuobauda skiriama atsižvelgiant į tarnybinį nusižengimą padariusio pareigūno kaltę, tarnybinio nusižengimo padarymo priežastis, aplinkybes ir padarinius, į pareigūno veiklą iki tarnybinio nusižengimo padarymo, tarnybinę atsakomybę lengvinančias ir sunkinančias aplinkybes, į Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatyme (toliau – Korupcijos prevencijos įstatymas) ar į Lietuvos Respublikos kriminalinės žvalgybos įstatyme nustatytais atvejais ir tvarka pateiktą informaciją. Pagal Korupcijos prevencijos įstatymą gauta informacija gali būti panaudota skiriant pareigūnui tarnybinę nuobaudą tik tuo atveju, kai ši informacija išslaptinama teisės aktų nustatyta tvarka.

2. Pareigūnui gali būti skiriama viena iš šių tarnybinių nuobaudų:

- 1) pastaba;
- 2) papeikimas;
- 3) griežtas papeikimas;
- 4) laipsnio pažeminimas viena pakopa;
- 5) perkėlimas į žemesnes pareigas;
- 6) atleidimas iš vidaus tarnybos.

3. Tarnybinė nuobauda – atleidimas iš vidaus tarnybos gali būti skiriama už:

- 1) šio statuto 31 straipsnyje nustatytų pareigūnams taikomų apribojimų pažeidimą;
- 2) valstybės tarnybą diskredituojantį, žmogaus orumą žeminantį elgesį ar kitus tiesiogiai žmonių konstitucines teises pažeidžiančius veiksmus;
- 3) valstybės, tarnybos ar komercinės paslapties atskleidimą;
- 4) piktnaudžiavimą tarnyba ir Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo valstybinėje tarnyboje įstatymo reikalavimų pažeidimą;
- 5) korupcinio pobūdžio nusikalstamos veikos požymių turinčią veiką, susijusią su tarnybinių pareigų atlikimu, nors už šią veiką pareigūnas ir nebuvo traukiamas baudžiamojon atsakomybėn;
- 6) nebuvimą tarnyboje (darbe) be pateisinamos priežasties vieną ar daugiau darbo dienų;
- 7) buvimą apsvaigusiam nuo alkoholio, narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų tarnybos (darbo) metu arba ne tarnybos (ne darbo) metu viešoje vietoje, kai pareigūno elgesys žeidžia žmogaus orumą ir diskredituoja institucijos ar įstaigos autoritetą;
- 8) tarnybinį nusižengimą, jei prieš tai pareigūnui nors vieną kartą per pastaruosius 12 mėnesių buvo taikyta tarnybinė nuobauda – griežtas papeikimas ar griežtesnė nuobauda;

9) įsiteisėjusių teismo sprendimų, susijusių su pareigūno pareigomis ir jų atlikimu, nevykdymą.

4. Tarnybinė nuobauda turi būti paskirta ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tarnybinio nusižengimo paaiškėjimo dienos, o kai kompetentinga institucija atlieka tyrimą, tarnybinį patikrinimą šio straipsnio 8 dalies 1 punkte nustatytu atveju, – ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo kompetentingos institucijos atlikto tyrimo pabaigos dienos ar motyvuotos tarnybinio patikrinimo išvados šio straipsnio 8 dalies 1 punkte nustatytu atveju surašymo dienos. Sprendimas šio straipsnio 8 dalies 2 punkte nustatytu atveju priimamas ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo motyvuotos tarnybinio patikrinimo išvados surašymo dienos. Negalima skirti tarnybinės nuobaudos, jei nuo tarnybinio nusižengimo padarymo dienos praėjo vieni metai, išskyrus šio straipsnio 8 dalyje nustatytus atvejus, kai tarnybinis patikrinimas sustabdomas šio straipsnio 9 dalyje nustatytais atvejais arba kai tarnybinis nusižengimas nustatomas atliekant auditą, piniginių ar kitokių vertybių inventorizaciją arba kompetentingos institucijos atliekamo tarnybinio ar kito patikrinimo metu. Šiais atvejais tarnybinė nuobauda turi būti paskirta ne vėliau kaip per 3 metus nuo tarnybinio nusižengimo padarymo dienos.

5. Į šio straipsnio 4 dalyje nustatytus 30 dienų ir 2 mėnesių terminus neįskaitomas laikas, kurį pareigūnas nebuvo tarnyboje dėl ligos, buvo komandiruotėje ar atostogavo, taip pat laikas, per kurį įstatymų nustatyta tvarka turi būti išnagrinėtas skundas dėl profesinės sąjungos renkamojo organo nesutikimo dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo pareigūnui.

6. Už vieną tarnybinį nusižengimą galima skirti tik vieną tarnybinę nuobaudą.

7. Kai yra duomenų apie galimą pareigūno tarnybinį nusižengimą, atliekamas tarnybinis patikrinimas. Vidaus reikalų ministras, gavęs duomenų apie galimą pareigūno tarnybinį nusižengimą, gali pavesti Vidaus reikalų ministerijos administracijos padaliniiui, atliekančiam tarnybinius tyrimus ir patikrinimus (toliau – tyrimų padalinys), atlikti tarnybinį patikrinimą dėl galimo pareigūno tarnybinio nusižengimo. Jeigu dėl šio tarnybinio nusižengimo vidaus reikalų įstaigoje, kurioje pareigūnas eina pareigas, jau yra pradėtas tarnybinis patikrinimas, vidaus reikalų ministro pavedimu šis tarnybinis patikrinimas perduodamas atlikti tyrimų padaliniiui. Šiuo atveju tarnybinis patikrinimas vidaus reikalų įstaigoje nebeatliekamas. Vidaus reikalų ministras gali pavesti tyrimų padaliniiui įvertinti vidaus reikalų įstaigose atliktų tarnybinių patikrinimų išvadų teisėtumą ir pagrįstumą. Pareigūną į pareigas skiriantis vidaus reikalų įstaigos vadovas, priimdamas sprendimą dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo pareigūnui, atsižvelgia į vidaus reikalų ministro patvirtintą tyrimų padalinio atlikto tarnybinio patikrinimo išvadą arba į vidaus reikalų įstaigoje atlikto tarnybinio patikrinimo išvados teisėtumo ir pagrįstumo įvertinimą, kuriam pritarė vidaus reikalų ministras.

8. Be to, tarnybinis patikrinimas, gavus oficialią informaciją apie galimą pareigūno tarnybinį nusižengimą, pradedamas, o pradėtas tarnybinis patikrinimas tęsiamas ir sprendimas dėl tarnybinio nusižengimo padarymo pripažinimo ir tarnybinės nuobaudos skyrimo priimamas:

1) kai pareigūnas, dėl kurio galimo tarnybinio nusižengimo gauta oficiali informacija arba dėl kurio pradėtas tarnybinis patikrinimas, perkeliamas į pareigas kitoje valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje. Šiuo atveju asmuo, pradėjęs tarnybinį patikrinimą, motyvuotą tarnybinio patikrinimo išvadą, kurioje konstatuojama, kad pareigūnas padarė tarnybinį nusižengimą, ir siūloma jam skirti tarnybinę nuobaudą, vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka perduoda valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos, į kurią perkeltas pareigūnas, vadovui, valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekančiai įstaigai ir pareigūnui, kuris pripažintas padariusiu tarnybinį nusižengimą. Sprendimą dėl tarnybinės nuobaudos skyrimo priima valstybės ar savivaldybės institucijos ar įstaigos, į kurią pareigūnas perkeltas, vadovas, atsižvelgdamas į šio straipsnio 4 dalyje nustatytus reikalavimus;

2) kai pareigūnas, dėl kurio galimo tarnybinio nusižengimo gauta oficiali informacija arba dėl kurio pradėtas tarnybinis patikrinimas, atleidžiamas iš vidaus tarnybos (netenka pareigūno statuso). Sprendimą dėl pareigūno, atleisto iš vidaus tarnybos, pripažinimo padariusiu tarnybinį nusižengimą ir tarnybinės nuobaudos, kuri turėtų būti jam skirta, priima pareigūną į pareigas skyręs vidaus reikalų įstaigos vadovas, atsižvelgdamas į šio straipsnio 4 dalyje nustatytus reikalavimus. Šis sprendimas vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka perduodamas valstybės tarnybos tvarkymo funkcijas atliekančiai įstaigai ir pareigūnui, atleistam iš vidaus tarnybos.

9. Jeigu paaiškėja, kad tarnybinis nusižengimas turi nusikalstamos veikos ar administracinio teisės pažeidimo požymių, tarnybinių nuobaudų skyrimo procedūra sustabdoma ir tarnybinio patikrinimo medžiaga perduodama tirti kompetentingai institucijai. Tarnybinio nusižengimo tyrimas sustabdomas ir paaiškėjus, kad dėl šios pareigūno veikos yra pradėtas baudžiamasis procesas arba bylos dėl administracinio teisės pažeidimo teiseną. Jeigu atsisakoma pradėti ikiteisminį tyrimą, bylos dėl administracinio teisės pažeidimo teiseną arba pasibaigia baudžiamasis procesas ar bylos dėl administracinio teisės pažeidimo teiseną, tarnybinės nuobaudos skyrimo procedūra tęsiama ir tarnybinė nuobauda turi būti paskirta ne vėliau kaip per 1 mėnesį nuo šių sąlygų atsiradimo. Kai pareigūno veika turi savarankiško tarnybinio nusižengimo požymių, pagal kuriuos akivaizdžiai galima šį tarnybinį nusižengimą atriboti nuo nusikalstamos veikos ar administracinio teisės pažeidimo, tarnybinio nusižengimo tyrimas tęsiamas neatsižvelgiant į baudžiamojo proceso ar bylos dėl administracinio teisės pažeidimo teisenos eigą.

10. Tarnybinę nuobaudą pareigūnui skiria arba sprendimą dėl pareigūno, atleisto iš vidaus tarnybos, pripažinimo padariusiu tarnybinį nusižengimą ir dėl tarnybinės nuobaudos, kuri turėtų būti jam skirta, priima pareigūną į pareigas skyres vadovas.

11. Duomenys apie pareigūnui paskirtas tarnybines nuobaudas įrašomi į jo tarnybos bylą, kaupiami ir pateikiami Vidaus reikalų pareigūnų registru.

12. Tarnybinių patikrinimų atlikimo, tarnybinių nuobaudų pareigūnams skyrimo ir panaikinimo tvarką, taip pat sprendimų dėl pareigūnų, atleistų iš vidaus tarnybos, pripažinimo padariusiais tarnybinį nusižengimą ir dėl tarnybinių nuobaudų, kurios turėtų būti jiems skirtos, priėmimo tvarką nustato vidaus reikalų ministras.

13. Ginčai dėl tarnybinių nuobaudų paskyrimo sprendžiami teisės aktų nustatyta tvarka.

34 straipsnis. Tarnybinę atsakomybę lengvinančios ir sunkinančios aplinkybės

1. Tarnybinę atsakomybę lengvinančios aplinkybės yra šios:

- 1) pareigūnas nedelsdamas pats pranešė padaręs tarnybinį nusižengimą;
- 2) pareigūnas padėjo atskleisti tarnybinį nusižengimą;
- 3) tarnybinį nusižengimą padaręs pareigūnas užkirto kelią neigiamiems tarnybinio nusižengimo padariniams;
- 4) tarnybinį nusižengimą padaręs pareigūnas savo noru atlygino nuostolius ar pašalino padarytą žalą;
- 5) tarnybinis nusižengimas padarytas dėl psichinės ar fizinės prievartos;
- 6) tarnybinį nusižengimą padarė nėščia pareigūnė;
- 7) tarnybinis nusižengimas padarytas dėl didelio susijaudinimo, kurį sukėlė neteisėti kito asmens veiksmai.

2. Tarnybinę atsakomybę sunkinančios aplinkybės yra šios:

- 1) tarnybinis nusižengimas padarytas grupės susitarusių asmenų (pareigūnų, kitų valstybės tarnautojų, darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartį);
- 2) tarnybinis nusižengimas padarytas pasinaudojant ekstremaliaja situacija ar jos aplinkybėmis;
- 3) per vienus metus nuo tarnybinės nuobaudos paskyrimo pareigūnas padarė kitą tarnybinį nusižengimą;
- 4) tarnybinį nusižengimą padarė nuo alkoholio, narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų apsvaigęs pareigūnas;
- 5) tarnybinis nusižengimas padarytas pažeidžiant viešąjį interesą ar dėl savanaudiškų paskatų.

35 straipsnis. Tarnybinės nuobaudos išnykimas

1. Pareigūnas laikomas nebaustu tarnybine nuobauda nuo tarnybinės nuobaudos paskyrimo dienos praėjus vieniems metams.

2. Tarnybinė nuobauda gali būti panaikinta ją paskyrusio vadovo motyvuotu sprendimu anksčiau, negu sueis šio straipsnio 1 dalyje nustatytas terminas, tačiau ne anksčiau negu po 6 mėnesių nuo jos paskyrimo.

3. Panaikinus tarnybinę nuobaudą pirma laiko, apie tai pažymima pareigūno tarnybos byloje ir Vidaus reikalų pareigūnų registre.

36 straipsnis. Pareigūno nušalinimas nuo pareigų

1. Pareigūną, kuris tarnybos metu yra apsvaigęs nuo alkoholio, narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų, jo tiesioginis vadovas nušalina nuo pareigų tos dienos (pamainos) likusiam darbo laikui.

2. Motyvuotu tarnybinį patikrinimą atliekančio pareigūno teikimu dėl svarbių priežasčių (veikoje įžvelgiama nusikalstamos veikos ar pareigūno vardo pažeminimo požymių, tikrinamas pareigūnas aktyviais veiksmais trukdo atlikti patikrinimą ar panašiais atvejais) tarnybinio patikrinimo metu pareigūnas vadovo, turinčio teisę skirti į pareigas, įsakymu gali būti nušalinamas nuo pareigų, tačiau ne ilgiau kaip 3 mėnesiams, arba kai dėl nusikalstamos veikos yra pradėtas ikiteisminis tyrimas, tačiau pareigūnas nėra nušalintas nuo pareigų Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso (toliau – Baudžiamojo proceso kodeksas) nustatyta tvarka. Į šį terminą neįskaitomas pareigūno ligos ar atostogų laikas. Kai yra galimybių, vadovas, turintis teisę skirti į pareigas, gali pasiūlyti pareigūnui nušalinimo laikotarpiu laikinai eiti žemesnes pareigas. Šiuo atveju pareigūnui mokama pareiginė alga pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientą, kuri yra artimiausia, bet mažesnė negu jo iki perkėlimo gauta pareiginė alga.

3. Lietuvos Respublikos valstybės ir tarnybos paslapčių įstatyme nustatytam laikotarpiui pareigūnas vadovo, turinčio teisę skirti į pareigas, įsakymu gali būti nušalinamas nuo pareigų, jeigu nėra galimybės pareigūną perkelti į kitas pareigas šio statuto 22 straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka.

4. Nušalintam nuo pareigų pareigūnui, įskaitant nušalintąjį Baudžiamojo proceso kodekse nustatyta tvarka, nušalinimo nuo pareigų laikotarpiu darbo užmokestis nemokamas.

5. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatyta tvarka nušalintas nuo pareigų pareigūnas iš karto po nušalinimo grąžina pareigūno pažymėjimą, specialų ženklą, tarnybinį šaunamąjį ginklą,

specialiąsias priemones ir sprogmenis vadovui, turinčiam teisę skirti į pareigas, arba jo įgaliotam pareigūnui, taip pat atiduoda jam patikėtus tarnybinius dokumentus, inventorių, kitas darbo priemones.

6. Kai tarnybinio patikrinimo metu nustatoma, kad pareigūnas nepadarė tarnybinio nusižengimo, dėl kurio buvo pradėtas tarnybinis patikrinimas ir pareigūnas buvo nušalintas nuo pareigų, kad nėra įstatymų nustatyta tvarka pripažintas kaltu dėl administracinio teisės pažeidimo ar nusikalstamos veikos padarymo, taip pat tais atvejais, kai nustatoma, kad pareigūnas padarė tarnybinį nusižengimą, tačiau yra suėjusi tarnybinės nuobaudos skyrimo senatis, arba kai pasibaigus pareigūno, kuris nušalintas nuo pareigų šio straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka, nušalinimo terminui neatsirado pagrindas atleisti jį iš pareigų, jis toliau eina pareigas ir per 5 darbo dienas nuo tada, kai vėl pradėjo eiti pareigas, jam sumokamas darbo užmokestis už laikotarpį, kurį jis buvo nušalintas nuo pareigų, ir delspinigiai, apskaičiuoti Vyriausybės nustatyta tvarka. Šios dalies nuostatos netaikomos pareigūnui, kuris šio statuto 22 straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka buvo perkeltas į kitas pareigas, išskyrus atvejus, kai pareigūnas buvo perkeltas į žemesnes pareigas ir jam sumokamas darbo užmokesčio skirtumas už laikotarpį, kuriuo jis buvo perkeltas į žemesnes pareigas.

7. Laikotarpis, kuriuo pareigūnas buvo nušalintas nuo pareigų, į vidaus tarnybos stažą neįskaitomas, išskyrus atvejus, kai tarnybinio patikrinimo metu nustatyta, kad pareigūnas nepadarė tarnybinio nusižengimo, dėl kurio buvo pradėtas tarnybinis patikrinimas ir pareigūnas buvo nušalintas nuo pareigų, kad nėra įstatymų nustatyta tvarka pripažintas kaltu dėl administracinio teisės pažeidimo ar nusikalstamos veikos padarymo, taip pat tais atvejais, kai nustatyta, kad pareigūnas padarė tarnybinį nusižengimą, tačiau yra suėjusi tarnybinės nuobaudos paskyrimo senatis, kai pasibaigus pareigūno, kuris buvo nušalintas nuo pareigų šio straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka, nušalinimo terminui neatsirado pagrindas atleisti pareigūną iš pareigų arba kai pareigūnas šio statuto 22 straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka buvo perkeltas į kitas pareigas.

8. Žymos apie sprendimus dėl pareigūno nušalinimo nuo pareigų įtraukiamos į pareigūno tarnybos bylą ir į Vidaus reikalų pareigūnų registrą.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS

PAREIGŪNŲ DARBO LAIKAS IR ATOSTOGOS

37 straipsnis. Pareigūnų darbo laikas

1. Pareigūnų, išskyrus šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytus pareigūnus, darbo laiko trukmė negali būti ilgesnė kaip 40 valandų per savaitę (7 dienų laikotarpį). Šio statuto

38 straipsnyje nurodytais pagrindais vidaus reikalų įstaigos vadovas savo sprendimu pareigūnui gali pavesti dirbti ilgiau negu nustatyta savaitės darbo laiko trukmė.

2. Pareigūnui negalima pavesti dirbti daugiau kaip 8 valandas viršvalandžių per vieną dieną. Pamainos trukmė kartu su viršvalandžiais negali būti ilgesnė kaip 24 valandos. Į pamainos trukmę įskaičiuojamas laikas, skirtas pareigūnams instrukuoti, apsiginkluoti ir atsiskaityti už tarnybos rezultatus. Vieno pareigūno viršvalandžiai per metus negali viršyti 250 valandų.

3. Nustatytas funkcijas nepertraukiamai vykdančiose vidaus reikalų įstaigose tam tikras pareigas einantiems pareigūnams, dirbantiems pamainomis, vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo sprendimu gali būti nustatyta ne ilgesnė kaip 24 valandų pamainos trukmė, viršijanti šio straipsnio 1 dalyje nustatytą 40 valandų per savaitę (7 dienų laikotarpį) darbo laiko trukmę, bet ne ilgesnė kaip 48 valandų per savaitę (7 dienų laikotarpį). Šių pareigūnų darbas, kiekvieną savaitę (7 dienų laikotarpį) neviršijantis 48 valandų darbo laiko normos, nelaikomas viršvalandiniu. Šioje dalyje nurodytų pareigūnų pareigybių sąrašą, šių pareigūnų darbo ir poilsio laiko apskaitos ypatumus nustato Vyriausybė.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytiems pareigūnams dirbti viršvalandžius galima pavesti tik šio statuto 38 straipsnyje nustatytais atvejais. Tokiais atvejais pamainos trukmė kartu su viršvalandžiais negali būti ilgesnė kaip 26 valandos, o vieno pareigūno viršvalandžiai per metus negali viršyti 164 valandų.

38 straipsnis. Atvejai, kai privalomas viršvalandinis darbas

1. Pareigūnai privalo vykdyti vadovo, turinčio teisę skirti į pareigas, įsakymą ar nurodymą dirbti viršvalandinį darbą, kai būtina:

- 1) gelbėti žmonių gyvybę ar sveikatą;
- 2) užkirsti kelią stichinėms nelaimėms, gaisrams, avarijoms ar katastrofoms, taip pat likviduoti jų padarinius;
- 3) užkirsti kelią masinėms riaušėms ar jas nutraukti;
- 4) užtikrinti viešąją tvarką masinių renginių metu;
- 5) įvykdyti tarnybinę užduotį, kurios vykdymas dėl jos ypatumų negali būti sustabdytas ar nutrauktas;
- 6) sustiprinti valstybės sienos apsaugą;
- 7) ruošti ginkluotai krašto gynybai;
- 8) sustiprinti svarbių valstybės objektų apsaugą;
- 9) užtikrinti oficialių užsienio svečių saugumą;

10) nepaprastosios padėties, karo padėties, ekstremaliųjų situacijų ir kitais įstatymuose nustatytais atvejais.

2. Vidaus reikalų įstaigos vadovas šio straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais gali pavesti pareigūnams dirbti poilsio ir švenčių dienomis.

39 straipsnis. Budėjimo laikas

1. Pareigūno budėjimo laikas yra laikas, kurį jis pagal teisės aktų nustatyta tvarka iš anksto patvirtintą grafiką turi būti iš anksto aptartoje vietoje laisvu nuo tarnybos metu tam, kad vidaus reikalų įstaigos vadovas ar budėtojų tarnyba galėtų jį iškviešti atlikti neatidėliotinų veiksmų.

2. Budėjimo laikas negali trukti ilgiau kaip 96 valandas per mėnesį. Pareigūno budėjimo laikas įstaigoje prilyginamas darbo laikui, o budėjimas namuose ar iš anksto aptartoje tarnybos vietovės vietoje – ne mažiau kaip pusė darbo laiko.

3. Už budėjimą, kai viršijama pareigūnui nustatyta darbo dienos (pamainos), darbo savaitės ar, kai taikoma suminė darbo laiko apskaita, vidutinė 7 dienų laikotarpio darbo laiko trukmė, pareigūno pasirinkimu jam per artimiausią mėnesį privalo būti suteiktas poilsio laikas tokios pat trukmės kaip viršytas darbo laikas arba šis poilsio laikas gali būti pridedamas prie kasmetinių atostogų, arba apmokama Lietuvos Respublikos darbo kodekso (toliau – Darbo kodeksas) nustatyta tvarka. Už suteiktą poilsio laiką pareigūnui mokamas jo vidutinis darbo užmokestis. Už budėjimą suteiktas poilsio laikas negali sutapti su paros ar savaitės nepertraukiamo poilsio laiku.

4. Nėščios pareigūnės, neseniai pagimdžiusios pareigūnės ir krūtimi maitinančios pareigūnės, pareigūnai, auginantys vaiką iki 3 metų, ir pareigūnai, vieni auginantys vaiką iki 14 metų arba neįgalų vaiką iki 18 metų, neįgalųjį slaugantys pareigūnai budėti gali būti skiriami tik jų rašytiniu sutikimu.

40 straipsnis. Kasmetinės atostogos

1. Pareigūnams nustatoma tokia kasmetinių atostogų trukmė, atsižvelgiant į pareigūnų vidaus tarnybos stažą:

- 1) iki 10 metų – 30 kalendorinių dienų;
- 2) nuo 10 iki 15 metų – 35 kalendorinės dienos;
- 3) nuo 15 iki 20 metų – 40 kalendorinių dienų;
- 4) 20 metų ir daugiau – 45 kalendorinės dienos.

2. Pareigūnams kasmetinių atostogų trukmė pirmaisiais tarnybos metais nustatoma skaičiuojant po dvi su puse kalendorinės dienos už kiekvieną visą dirbtą mėnesį nuo priėmimo į pareigas dienos iki metų pabaigos. Jeigu šių atostogų trukmė mažesnė negu 10 kalendorinių dienų, pareigūno prašymu jos gali būti suteikiamos kartu su kitų metų kasmetinėmis atostogomis.

3. Pareigūnui kasmetinės atostogos gali būti suteikiamos visos iš karto arba, suderinus su vadovu, turinčiu teisę skirti į pareigas, dalimis, iš kurių viena negali būti trumpesnė kaip 14 kalendorinių dienų.

4. Pareigūnui, kuriam kalendoriniais metais nebuvo suteiktos kasmetinės atostogos, jos suteikiamos ne vėliau kaip kitų metų I pusmetį.

5. Pareigūnui, kuriam dėl ligos, nelaimingo atsitikimo ar slaugos kasmetinių atostogų metu teisės aktų nustatyta tvarka yra išduotas nedarbingumo pažymėjimas, kasmetinės atostogos pratęsimas tiek, kiek truko laikinasis nedarbingumas, o kai nėra galimybės pratęsti, jos nukeliamos.

6. Pareigūnams, kurie šio statuto 27 straipsnyje nustatyta tvarka tarnauja užsienyje ir kuriems kasmetinės atostogos suteikiamos pagal tarptautinių sutarčių sąlygas, šio straipsnio 1 dalyje nurodytos trukmės kasmetinės atostogos atitinkamais metais sutrumpinamos tiek dienų, kiek jų tais metais buvo suteikta pagal tarptautinių sutarčių sąlygas.

7. Šakos kolektyvinėje sutartyje gali būti nustatyta kitokia kasmetinių atostogų suteikimo tvarka.

41 straipsnis. Kasmetinių atostogų nutraukimas

1. Pareigūno sutikimu kasmetinės atostogos gali būti nutrauktos ir pareigūnas vadovo, paskyrusio jį į pareigas, įsakymu gali būti iškviestas tęsti tarnybos ne daugiau kaip du kartus per vienas atostogas.

2. Šio statuto 38 straipsnio 1 dalyje nustatytais atvejais įstaigos vadovo įsakymu pareigūno atostogos gali būti nutrauktos be jo sutikimo.

3. Šiame straipsnyje nustatytais atvejais nutrauktų ir nepanaudotų kasmetinių atostogų dalis suteikiama pareigūno pageidaujamu laiku.

4. Šakos kolektyvinėje sutartyje gali būti nustatyta žalos, padarytos pareigūnui nutraukiant jo kasmetines atostogas, atlyginimo tvarka.

42 straipsnis. Kitos atostogos

1. Paskatinimo tvarka arba dėl svarbių aplinkybių pareigūnams gali būti suteikiama papildomų mokamų atostogų. Kiekvienu iš šių atvejų vidaus reikalų ministras ir vidaus reikalų

įstaigų vadovai per kalendorinius metus gali suteikti ne daugiau kaip po 10 kalendorinių dienų papildomų mokamų atostogų.

2. Paskatinimo tvarka suteiktos papildomos mokamos atostogos turi būti panaudotos per 12 mėnesių nuo jų suteikimo datos, išskyrus atvejus, kai pareigūnas suteiktų atostogų per šį laikotarpį negali panaudoti dėl tarnybos užsienyje arba dėl nuo jo nepriklausančių aplinkybių. Pareigūnas, per šioje dalyje nustatytą laiką nepanaudojęs paskatinimo tvarka suteiktų atostogų, jas praranda.

3. Pareigūnui, kuris rotacijos tvarka perkeliamas į kitas lygiavertes pareigas kitoje tarnybos vietovėje, suteikiamos iki 5 darbo dienų trukmės persikėlimo atostogos. Už šį laikotarpį pareigūnui mokamas jo vidutinis darbo užmokestis.

4. Pareigūnams gali būti suteikiamos kitos Darbo kodekse arba šakos kolektyvinėje sutartyje numatytos tikslinės atostogos.

5. Mokymosi atostogų pareigūnams suteikimo ir apmokėjimo sąlygas ir tvarką nustato vidaus reikalų ministras.

SEPTINTASIS SKIRSNIS

PAREIGŪNŲ DARBO UŽMOKESTIS IR KITOS IŠMOKOS

43 straipsnis. Darbo užmokestis

1. Pareigūnų darbo užmokestį sudaro:

- 1) pareiginė alga;
- 2) priedas už laipsnį;
- 3) priedas už tarnybos Lietuvos valstybei stažą;
- 4) priemokos;
- 5) apmokėjimas už darbą poilsio ir švenčių dienomis, nakties ir viršvalandinį darbą ir budėjimą.

2. Pareigūnui už dalyvavimą Europos Sąjungos, tarptautinių organizacijų, užsienio valstybių finansuojamuose paramos teikimo arba Lietuvos vystomojo bendradarbiavimo ir paramos demokratijai projektuose, kuriuose vykdoma su valstybės arba savivaldybės institucijos ar įstaigos misija ir tikslais susijusi veikla, iš Europos Sąjungos, tarptautinių organizacijų, užsienio valstybių lėšų pagal paramos teikimo projektų sutartyse nustatytas sąlygas ir įkainius gali būti mokamos vienkartinės ar periodinės išmokos, kurios nėra įskaičiuojamos į šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pareigūno darbo užmokestį. Už laiką, kurį pareigūnas dalyvauja šioje dalyje nurodytuose paramos teikimo projektuose ir už kurį gauna išmokas iš Europos Sąjungos,

tarptautinių organizacijų, užsienio valstybių lėšų, skirtų tiems projektams įgyvendinti, darbo užmokestis iš vidaus reikalų įstaigos lėšų pareigūnui nemokamas.

44 straipsnis. Pareiginė alga

1. Pareigūno pareiginė alga nustatoma taikant šio statuto priede pareigūno pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientą iš atitinkamos pareigybių grupės pareigybėms nustatytą pareiginės algos koeficientų. Bazinis dydis, taikomas apskaičiuojant pareigūno pareiginę algą, yra lygus Lietuvos Respublikos Seimo patvirtintam atitinkamų metų Lietuvos Respublikos valstybės politikų, teisėjų, valstybės pareigūnų ir valstybės tarnautojų pareiginės algos (atlyginimo) baziniam dydžiui.

2. Pareigūno pareiginė alga nustatoma atsižvelgiant į įstaigų grupę, kuriai priskirta vidaus reikalų įstaiga, kurioje pareigūnas eina pareigas. Kriterijai, kuriais vadovaujantis vidaus reikalų įstaigos skirstomos į grupes, nustatyti Valstybės tarnybos įstatyme.

3. Priimant asmenį į pareigūno pareigas, pareiginė alga jam nustatoma taikant ne didesnę negu trečias, skaičiuojant nuo atitinkamos pareigybių grupės pareigybėms nustatyto žemiausiojo, šio statuto priede pareigūno pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientą.

4. Pareigūnui, paskirtam į aukštesnes pareigas tarnybinės veiklos vertinimo ar atrankos būdu, taip pat pagal šio statuto 20 straipsnio 1 ir 3 dalis, nustatoma pareiginė alga pagal šio statuto priede šiai pareigybei nustatytą pareiginės algos koeficientą, kuri yra artimiausia, bet didesnė negu jo iki paskyrimo gauta pareiginė alga.

5. Pareigūnų, dirbusių ne visas mėnesio darbo dienas ar dirbančių ne visą darbo dieną, pareiginė alga apskaičiuojama taip: pareiginės algos dydis padalijamas iš to mėnesio darbo valandų arba dienų skaičiaus pagal vidaus reikalų įstaigos darbo laiko apskaitos žiniaraštį; gautas darbo valandos ar darbo dienos atlygis padauginamas iš pareigūno dirbtų valandų arba dienų skaičiaus.

45 straipsnis. Pareigūnų pareiginės algos priedų už turimus laipsnius koeficientai

Pareigūnams nustatomi tokie pareiginės algos priedų už šio statuto 16 straipsnyje nurodytus laipsnius apskaičiavimo pagal pareiginės algos bazinį dydį (toliau – bazinis dydis) koeficientai:

- 1) grandiniui, jaunesniajam policininkui – 0,1 bazinio dydžio;
- 2) jaunesniajam puskarininkui, policininkui – 0,15 bazinio dydžio;
- 3) puskarininkui, vyresniajam policininkui – 0,2 bazinio dydžio;
- 4) vyresniajam puskarininkui, viršilai – 0,3 bazinio dydžio;

- 5) leitenantui, inspektoriui – 0,4 bazinio dydžio;
- 6) vyresniajam leitenantui, vyresniajam inspektoriui – 0,5 bazinio dydžio;
- 7) kapitonui, komisarui inspektoriui – 0,6 bazinio dydžio;
- 8) majorui, komisarui – 0,7 bazinio dydžio;
- 9) pulkininkui leitenantui, vyresniajam komisarui – 0,8 bazinio dydžio;
- 10) pulkininkui, vyriausiajam komisarui – 0,9 bazinio dydžio;
- 11) generolui, generaliniam komisarui – 1,0 bazinio dydžio.

46 straipsnis. Vidaus tarnybos stažas

1. Pareigūno vidaus tarnybos stažas skaičiuojamas tarnybos pradžia laikant jo priėmimo į vidaus tarnybą datą ir į vidaus tarnybos stažą papildomai įskaitant (tarp jų ir laikotarpius, buvusius iki 1990 m. kovo 11 d.):

1) faktinį tarnybos vidaus reikalų, krašto apsaugos, valstybės saugumo, prokuratūros sistemose, Specialiųjų tyrimų tarnyboje, Kalėjimų departamente prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos (toliau – Kalėjimų departamentas), jam pavaldžiose įstaigose ir valstybės įmonėse ir Lietuvos muitinėje laiką nuo paskyrimo į pareigūno pareigas ar kario statuso įgijimo dienos;

2) darbo įstaigose ir organizacijose laiką, jeigu pareigūnas buvo nusiųstas dirbti į jas būdamas įtrauktas į Vidaus reikalų ministerijos, Lietuvos Respublikos valstybės saugumo departamento ar Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministerijos kadro rezervą ar Specialiųjų tyrimų tarnybos personalo rezervą;

3) nuteisto pareigūno ar kario bausmės atlikimo laiką, jeigu vėliau jis išteisintas;

4) faktinį tarnybos kitų valstybių ginkluotosiose pajėgose, pasienio tarnyboje, vidaus reikalų ir kitose tarnybose (išskyrus tarnybą naikintojų būriuose ir batalionuose) laiką – Vyriausybės nustatyta tvarka;

5) darbo policijoje (milicijoje), Valstybės sienos apsaugos tarnyboje, vidaus tarnybos, valstybės saugumo, krašto apsaugos ir prokuratūros sistemose, Kalėjimų departamente ir jam pavaldžiose įstaigose ir valstybinėse įmonėse laiką Darbo sutarties įstatymo pagrindais, jeigu vėliau tos pareigos priskirtos pareigūno pareigoms;

6) darbo laiką, dirbtą profesionaliosios priešgaisrinės apsaugos padalinio vadovu, operatyviniu budėtoju, profilaktikos instruktoriumi, sargybos viršininku, skyrininku, ugniagesiu (gaisrininku), vairuotoju, dispečeriu, dujų ir dūmų apsaugos tarnybos meistru (priešdūminės ir priešdujinės tarnybos meistru) Darbo sutarties įstatymo pagrindais, jeigu vėliau šis darbuotojas buvo paskirtas statutiniu priešgaisrinės apsaugos pareigūnu;

7) vieną tarnybos ar darbo dieną Lietuvos Respublikos krašto apsaugos departamento struktūriniuose padaliniuose nuo 1990 m. balandžio 25 d. iki 1991 m. rugpjūčio 23 d., Valstybės saugumo departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sistemoje nuo 1990 m. kovo 26 d. iki 1991 m. rugpjūčio 23 d. ir Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos Apsaugos skyriuje nuo 1990 m. birželio 8 d. iki 1991 m. rugpjūčio 23 d. – kaip tris tarnybos dienas;

8) pareigūnui, pradėjusiam tarnauti ar dirbti Lietuvos Respublikos krašto apsaugos sistemoje, ir asmeniui, pradėjusiam tarnauti ar dirbti Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos Apsaugos skyriuje iki 1991 m. gruodžio 31 d., taip pat Valstybės saugumo departamente prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės nuo 1990 m. kovo 26 d. iki 1991 m. gruodžio 2 d. ir Lietuvos Respublikos nacionalinio saugumo tarnyboje nuo 1991 m. gruodžio 2 d. iki 1991 m. gruodžio 31 d., – 80 procentų iki šio laiko turėto darbo stažo;

9) mokymosi vidaus reikalų profesinio mokymo įstaigose, aukštosiose, specialiosiose vidurinėse, aukštesniosiose Lietuvos Respublikos policijos (vidaus reikalų), saugumo ir karo mokyklose laiką. Mokymosi tokiose pat kitų valstybių mokyklose laikas gali būti įskaitytas į vidaus tarnybos stažą Vyriausybės nustatyta tvarka. Į vidaus tarnybos stažą taip pat įskaitoma pusė mokymosi kitose aukštosiose mokyklose laiko, jeigu jas baigę asmenys per 3 mėnesius raštu pareiškė valią stoti į vidaus tarnybą, pailginant šį 3 mėnesių laikotarpį ligos, nėštumo ir gimdymo bei tėvystės atostogų, taip pat būtiniosios tarnybos kariuomenėje ar dalyvavimo kariniuose mokymuose trukme;

10) pareigūno laikinojo nedarbingumo laiką, kasmetinių, papildomų, nėštumo ir gimdymo, tėvystės, vaiko priežiūros, mokymosi, persikėlimo ir nemokamų atostogų laiką, priverstinės pravaikštos dėl neteisėto atleidimo iš pareigų laiką, taip pat buvimo Vidaus reikalų ministerijos personalo žinioje laiką;

11) vieną tarnybos dieną tarptautinių organizacijų misijose Vyriausybės siuntimu taikos įvedimo misijose – kaip 3 dienas, taikos palaikymo misijose ir patarėjų bei stebėtojų misijose – kaip 2 dienas.

2. Priedo už tarnybos Lietuvos valstybei stažą dydis yra 3 procentai pareiginės algos už kiekvienus 3 metus, įskaičiuojamus į pagal šio straipsnio 1 dalyje nustatytą vidaus tarnybos stažą, į jį papildomai įskaitant Valstybės tarnybos įstatyme nustatytą valstybės tarnautojo tarnybos stažą. Priedas už tarnybos Lietuvos valstybei stažą negali viršyti 30 procentų pareiginės algos.

47 straipsnis. Priemokos

1. Pareigūnams mokamos šios priemokos:

- 1) už darbą, kai raštu pavedama laikinai atlikti ir kito pareigūno funkcijas;
- 2) už darbą kenksmingomis, labai kenksmingomis ir pavojingomis darbo sąlygomis;
- 3) už darbą, kuris tiesiogiai susijęs su tarnybinių gyvūnų priežiūra ir parengimu tarnybinėms užduotims atlikti.

2. Priemokos dydį nustato pareigūną į pareigas paskyręs asmuo. Šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodyta priemoka negali viršyti 30 procentų pareiginės algos, o 1 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytos priemokos negali viršyti 20 procentų pareiginės algos.

3. Pareigūnams, tarnaujantiems šio statuto 27 straipsnio 1 dalyje nurodytose misijose užsienyje, mokama priemoka. Šios priemokos dydį nustato Vyriausybė.

4. Kenksmingų veiksnų valdymo vidaus tarnybos sistemoje tvarką nustato Vyriausybė.

48 straipsnis. Apmokėjimas už darbą poilsio ir švenčių dienomis, nakties ir viršvalandinį darbą

Pareigūnams už darbą poilsio ir švenčių dienomis, nakties ir viršvalandinį darbą mokama Valstybės tarnybos įstatyme nustatyta tvarka.

AŠTUNTASIS SKIRSNIS

PAREIGŪNŲ SVEIKATOS PRIEŽIŪRA IR SU TUO SUSIJUSIOS SOCIALINĖS GARANTIJOS

49 straipsnis. Sveikatos priežiūra

1. Pareigūnai turi teisę į šiame statute ir kituose įstatymuose nustatytą sveikatos priežiūrą. Asmens sveikatos priežiūros paslaugos pareigūnams Vyriausybės nustatyta tvarka apmokamos iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo, valstybės ir savivaldybių biudžetų lėšų.

2. Pareigūnų sveikatos priežiūra, apimanti specializuotąją medicininę ekspertizę, prevencinę medicinos pagalbą, šio statuto 51 straipsnyje nustatytą asmens sveikatos priežiūrą, psichologinės paramos, sveikatos ugdymo ir stiprinimo priemonių taikymą, taip pat iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžeto neapmokamą asmens sveikatos priežiūrą asmens sveikatos priežiūros įstaigose, kurių savininko teises ir pareigas įgyvendina Vidaus reikalų ministerija, papildomai per programas remiama iš valstybės biudžeto lėšų, skirtų Vidaus reikalų ministerijai. Papildomai per programas iš valstybės biudžeto remiamos pareigūnų sveikatos priežiūros mastą nustato vidaus reikalų ministras, suderinęs su sveikatos apsaugos ministru.

3. Vidaus reikalų ministerija ar jos įgaliota institucija organizuoja šio straipsnio 2 dalyje nurodytą pareigūnų sveikatos priežiūrą asmens sveikatos priežiūros įstaigose, kurių savininko teises ir pareigas įgyvendina Vidaus reikalų ministerija, ir naudodamasi pareigūnų tarnybos arba (ir) gyvenamųjų vietovių asmens ir visuomenės sveikatos priežiūros įstaigų teikiamomis paslaugomis.

4. Pareigūnų specializuotosios medicininės ekspertizės ir privalomų periodinių profilaktinių sveikatos patikrinimų tvarką nustato vidaus reikalų ministras, suderinęs su sveikatos apsaugos ministru.

5. Teisę į pareigūnams teikiamas iš valstybės biudžeto remiamas sveikatos priežiūros paslaugas asmens sveikatos priežiūros įstaigose, kurių savininko teises ir pareigas įgyvendina Vidaus reikalų ministerija, turi ir buvę pareigūnai – pareigūnų ir karių valstybinių pensijų gavėjai.

50 straipsnis. Kompensacijos pareigūno ar kursanto mirties arba sveikatos sutrikdymo atvejais

1. Pareigūno, kuris žuvo atlikdamas tarnybines pareigas, jei tarnybinių pareigų atlikimas buvo susijęs su didesniu pavojumi ar didesne rizika pareigūno gyvybei ar sveikatai, arba kurio mirties priežastis yra susijusi su jo tarnybinių pareigų atlikimu, jei tarnybinių pareigų atlikimas buvo susijęs su didesniu pavojumi ar didesne rizika pareigūno gyvybei ar sveikatai, arba kuris nužudytas dėl tarnybinių pareigų atlikimo ar pareigūno statuso, šeimai per vienus metus nuo pareigūno mirties išmokama jo 120 mėnesių vidutinio darbo užmokesčio dydžio vienkartinė kompensacija, sumažinta priklausančios išmokėti Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatyme nustatytos vienkartinės socialinio draudimo išmokos apdraustajam mirus dydžiu. Kompensacija išmokama lygiomis dalimis kiekvienam žuvusio pareigūno šeimos nariui ir nedarbingiems asmenims, kurie buvo žuvusiojo išlaikomi arba jo mirties dieną turėjo teisę gauti jo išlaikymą. Žuvusio pareigūno šeimos nariai, turintys teisę gauti šioje dalyje numatytą kompensaciją, yra jo vaikai (įvaikiai) (įskaitant vaikus, gimusius po pareigūno mirties), kol jiems sukaks 18 metų, taip pat vyresni vaikai (įvaikiai), kurie mokosi įregistruotose bendrojo ugdymo mokyklose ir profesinio mokymo įstaigose pagal bendrojo ugdymo ir profesinio mokymo programas grupinio mokymosi forma kasdieniu, neakivaizdiniu ir nuotoliniu mokymo proceso organizavimo būdais ar pavienio mokymosi forma savarankišku ir nuotoliniu mokymo proceso organizavimo būdais arba studijuoja aukštojoje mokykloje pagal dieninių arba nuolatinių studijų programas, kol jiems sukaks 24 metai, sutuoktinis, sugyventinis (partneris), tėvas (itėvis) ir motina (įmotė).

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytomis aplinkybėmis žuvęs pareigūnas ar kursantas laidojamas už valstybės lėšas arba jo artimiesiems giminaičiams išmokama 40 bazinių socialinių išmokų dydžio pinigine kompensacija laidotuvių išlaidoms padengti. Pareigūno ar kursanto, kuris žuvo užsienyje atlikdamas tarnybines pareigas ar profesinio mokymo metu, palaikų pervežimo į Lietuvą išlaidas teisės aktų nustatyta tvarka apmoka valstybė. Valstybės apmokamų laidojimo išlaidų aprašą tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

3. Pareigūnui, kuris buvo sužalotas, susižalojo arba kurio sveikata buvo sutrikdyta atliekant tarnybines pareigas, jei tarnybinių pareigų atlikimas buvo susijęs su didesniu pavojumi ar didesne rizika pareigūno gyvybei ar sveikatai, arba kurio sužalojimas, susižalojimas ar sveikatos sutrikdymas yra susijęs su jo tarnybinių pareigų atlikimu, jei tarnybinių pareigų atlikimas buvo susijęs su didesniu pavojumi ar didesne rizika pareigūno gyvybei ar sveikatai, arba kurio sveikata sutrikdyta dėl tarnybinių pareigų atlikimo ar pareigūno statuso, išmokama kompensacija (sumažinta priklausančios išmokėti Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatyme nustatytos netekto darbingumo vienkartinės kompensacijos ar netekto darbingumo periodinės kompensacijos, mokėtinos ne daugiau kaip 12 mėnesių, dydžiu), atsižvelgiant į darbingumo lygį ir sveikatos sutrikdymo mastą:

1) dėl sužalojimo ar susižalojimo netekusiam 75–100 procentų darbingumo – 60 mėnesių jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio;

2) dėl sužalojimo ar susižalojimo netekusiam 60–70 procentų darbingumo – 48 mėnesių jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio;

3) dėl sužalojimo ar susižalojimo netekusiam 45–55 procentų darbingumo – 36 mėnesių jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio;

4) dėl sužalojimo ar susižalojimo netekusiam iki 40 procentų darbingumo ir dėl to pripažintam netinkamu vidaus tarnybai – 30 mėnesių jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio;

5) sunkaus sveikatos sutrikdymo atveju – 24 mėnesių jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio;

6) apysunkio sveikatos sutrikdymo atveju – 18 mėnesių jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio;

7) lengvo sveikatos sutrikdymo atveju – nuo 1 iki 12 mėnesių jo vidutinio darbo užmokesčio dydžio.

4. Pareigūnui, kuris buvo sužalotas, susižalojo arba kurio sveikata buvo sutrikdyta atliekant tarnybines pareigas užsienio valstybėje, kurioje vyksta ginkluotas konfliktas, ar dėl užsienio valstybėje įvykdyto teroro akto, išmokamos Valstybės tarnybos įstatymo 43 straipsnio 4 dalyje nurodytos kompensacijos.

5. Kursanto mirties, sužalojimo, susižalojimo arba sveikatos sutrikdymo per profesinį ar įvadinį mokymą atvejais kompensacijos mokamos šio straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytais sąlygomis ir tvarka, išskyrus tai, kad kompensacijų dydis apskaičiuojamas pagal įvykio metu buvusią Vyriausybės nustatytą minimaliąją mėnesinę algą.

6. Ar pareigūno mirtis, susižalojimas, sužalojimas arba sveikatos sutrikdymas yra susiję su tarnybinių pareigų atlikimu ar pareigūno statusu, o kursanto mirtis, susižalojimas, sužalojimas arba sveikatos sutrikdymas – su profesiniu ar įvadinio mokymu, ar tarnybinių pareigų atlikimas, profesinis ar įvadinis mokymas yra susiję su didesniu pavojumi ar didesne rizika pareigūno ar kursanto gyvybei ar sveikatai, taip pat kompensacijos dydis lengvo sveikatos sutrikdymo atvejais nustatoma vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka.

7. Šiame straipsnyje nurodytos kompensacijos nemokamos, kai:

1) darydamas tyčinį nusikaltimą ar tyčinį baudžiamąjį nusizengimą, pareigūnas ar kursantas žuvo, susižalojo, buvo sužalotas ar jo sveikata buvo sutrikdyta;

2) pareigūno mirties, sužalojimo, susižalojimo ar sveikatos sutrikdymo priežastis buvo su tarnybinių pareigų atlikimu nesusijęs apsvaigimas nuo alkoholio, narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų, o kursanto mirties, sužalojimo, susižalojimo ar sveikatos sutrikdymo priežastis buvo nesusijusi su jo profesiniu ar įvadinio mokymu;

3) pareigūnas ar kursantas nusižudė, kėsinosi nusižudyti ar tyčia susižalojo;

4) pareigūnas ar kursantas žuvo, susižalojo, buvo sužalotas ar jo sveikata buvo sutrikdyta eismo įvykio metu, jei šis pareigūnas ar kursantas vairavo transporto priemonę neturėdamas teisės ją vairuoti arba perdavė transporto priemonę vairuoti asmeniui, apsvaigusiam nuo alkoholio, narkotinių, psichotropinių ar kitų psichiką veikiančių medžiagų arba neturinčiam teisės ją vairuoti;

5) pareigūno ar kursanto sveikata sutriko ar jis mirė dėl ligos ir tai nesusiję su tarnybinių pareigų atlikimu arba profesiniu ar įvadinio mokymu;

6) pareigūno ar kursanto mirties arba susižalojimo priežastis buvo sąmoningas, su tarnybiniu būtinumu nesusijęs saugumo taisyklių pažeidimas.

8. Pareigūnui, kuriam buvo išmokėta kompensacija pagal šio straipsnio 3 dalies 5, 6 ar 7 punktą ir kuriam vėliau dėl to paties sveikatos sutrikdymo nustatomas ir darbingumo sumažėjimas, papildomai išmokamas pagal šio straipsnio 3 dalies 5, 6 ar 7 punktą išmokėtos kompensacijos ir šio straipsnio 3 dalies 1, 2, 3 ar 4 punkte nurodytos kompensacijos, atsižvelgus į nustatytą darbingumo lygį, skirtumas.

9. Ginčai dėl atsisakymo mokėti kompensaciją nagrinėjami teisės aktų nustatyta tvarka.

10. Pareigūno ar kursanto sveikatos sutrikdymo mastą Vyriausybės nustatyta tvarka nustato Centrinė medicinos ekspertizės komisija, vadovaudamasi Vyriausybės tvirtinamu Vidaus tarnybos sistemos pareigūnų ar kursantų sunkių, apysunkių ir lengvų sužeidimų, traumų ir kitų sveikatos sutrikdymų sąrašu.

11. Tarnybos metu žuvusio pareigūno artimiesiems, nurodytiems šio straipsnio 1 dalyje, ar tarnybos metu nukentėjusiam pareigūnui išmokėta kompensacija atgaline tvarka priteisiama iš žalą padariusio asmens vidaus reikalų įstaigos, kuri išmokėjo žuvusio pareigūno artimiesiems, ar tarnybos metu nukentėjusiam pareigūnui kompensaciją, naudai.

51 straipsnis. Pareigūnų medicininės reabilitacijos, sveikatos grąžinamojo ir antirecidyvinio gydymo išlaidų apmokėjimas

1. Iš valstybės biudžeto Vidaus reikalų ministerijai ar vidaus reikalų centrinėms įstaigoms skirtų lėšų apmokama:

1) pareigūnų medicininė reabilitacija, sveikatos grąžinamasis ir antirecidyvnis gydymas po sužalojimo vykdant tarnybines pareigas, kai šis gydymas neapmokamas iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžeto;

2) pareigūnų medicininė reabilitacija, sveikatos grąžinamasis ir antirecidyvnis gydymas, prevencinė medicininė ir psichologinė reabilitacija, vykdoma asmenims sveikatos priežiūros įstaigose, kurių savininko teises ir pareigas įgyvendina Vidaus reikalų ministerija.

2. Pareigūnų medicininės reabilitacijos, prevencinės medicininės ir psichologinės reabilitacijos, sveikatos grąžinamojo ir antirecidyvinio gydymo, kai tai iš dalies apmokama arba neapmokama iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžeto, tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

DEVINTASIS SKIRSNIS

PROFESINIŲ SĄJUNGŲ VIDAUS REIKALŲ ĮSTAIGOSE VEIKLOS YPATUMAI

52 straipsnis. Profesinių sąjungų veiklos ypatumai

1. Pareigūnai įstatymų ir šio statuto nustatyta tvarka gali steigti profesines sąjungas ar stoti į jas savo interesams ginti.

2. Vidaus reikalų įstaigos vadovas ir vadovo pavaduotojai negali būti vidaus reikalų įstaigoje veikiančios profesinės sąjungos nariai.

3. Šakos kolektyvinė sutartis yra profesinių sąjungų organizacijų (susivienijimo, federacijos, centro ir kitų), atstovaujančių vienoje viešojo administravimo veiklos srityje

tarnaujantiems pareigūnams, ir Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos rašytinis susitarimas, kuriame nustatomos visų tos viešojo administravimo veiklos srities pareigūnų darbo užmokesčio, tarnybos (darbo) ir poilsio laiko ir kitos socialinės bei ekonominės sąlygos. Vidaus reikalų įstaigos kolektyvinė sutartis yra rašytinis susitarimas, kurį pasirašo vidaus reikalų įstaigos vadovas arba vadovo įgaliotas asmuo ir pareigūnams atstovaujanti vidaus reikalų įstaigoje veikiančios profesinės sąjungos ir kuriame nustatomos vidaus reikalų įstaigos pareigūnų tarnybos (darbo) ir kitos socialinės bei ekonominės sąlygos. Vidaus reikalų įstaigos kolektyvinėje sutartyje negali būti nustatyta papildomų sąlygų, susijusių su papildomomis valstybės ir savivaldybių biudžetų ir valstybės pinigų fondų lėšomis.

4. Profesinių sąjungų veikla vidaus reikalų įstaigoje įstatymų nustatyta tvarka gali būti sustabdyta ar nutraukta, jeigu ji prieštarauja įstatymams ir kitiems teisės aktams ar trukdo įgyvendinti vidaus reikalų įstaigos funkcijas siekiant užtikrinti žmogaus teises ir viešąjį saugumą.

5. Pareigūnams profesinių sąjungų nariams negali būti taikomos tarnybinės nuobaudos dėl jų narystės profesinėse sąjungose, dėl atstovavimo vidaus reikalų įstaigų profesinių sąjungų nariams ar dėl veiklos profesinėse sąjungose. Skiriant tarnybines nuobaudas pareigūnams profesinių sąjungų nariams, išskyrus tarnybines nuobaudas – atleidimą iš vidaus tarnybos, taip pat reikalingas išankstinis profesinės sąjungos renkamojo organo sutikimas.

6. Profesinių sąjungų nariai, atleisti iš vidaus tarnybos jų pačių prašymu dėl išrinkimo į renkamasias pareigas profesinių sąjungų organizacijose, pasibaigus įgaliojimams einant renkamasias pareigas, jų prašymu grąžinami į iki išrinkimo eitas pareigas, o jeigu jų nėra, – į kitas lygiavertes pareigas toje pačioje arba šio asmens rašytiniu sutikimu kitoje vidaus reikalų įstaigoje. Šie asmenys grąžinami į vidaus tarnybą vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka.

7. Profesinės sąjungos veiklai vidaus reikalų įstaigoje sudaromos sąlygos, nustatytos jos susitarime su vidaus reikalų įstaigos vadovu.

8. Pareigūnai, kurie yra profesinių sąjungų atstovai, turi teisę dalyvauti sprendžiant pareigūnų profesinius, ekonominius ir socialinius klausimus, taip pat profesinių sąjungų organizacinėje veikloje. Tam skiriama iki 120 valandų tarnybos (darbo) laiko per metus ir už šį laiką mokamas darbo užmokestis. Pareigūnams, kurie yra profesinių sąjungų atstovai, šakos kolektyvinėje sutartyje gali būti nustatytas kitas tarnybos (darbo) valandų skaičius per metus profesinių sąjungų veiklai vykdyti.

9. Šakos kolektyvinėje sutartyje gali būti nustatyta galimybė darbo laiku organizuoti profesinių sąjungų narių susirinkimus (jiems vadovauti), naudoti profesinių sąjungų veiklai tarnybines patalpas, ryšio ir transporto priemones.

53 straipsnis. Draudimai, taikomi vidaus reikalų įstaigoje veikiančioms profesinėms sąjungoms

Vidaus reikalų įstaigoje veikiančioms profesinėms sąjungoms draudžiama:

- 1) organizuoti streikus ir juose dalyvauti;
- 2) organizuoti piketus ar mitingus, kurie tiesiogiai trukdytų vidaus reikalų įstaigos veiklai ar atlikti pareigūno tarnybines pareigas, taip pat juose dalyvauti.

DEŠIMTASIS SKIRSNIS

PAREIGŪNŲ MATERIALINIS APRŪPINIMAS, PENSIJOS IR KITOS SOCIALINĖS GARANTIJOS

54 straipsnis. Aprūpinimas tarnybine uniforma

1. Pareigūnai valstybės lėšomis aprūpinami pareigūnų tarnybine uniforma pagal vidaus reikalų centrinių įstaigų vadovų nustatytas normas.

2. Kursantai valstybės lėšomis aprūpinami kursantų uniforma pagal vidaus reikalų centrinių įstaigų vadovų nustatytas normas.

3. Pareigūnų tarnybinių uniformų ir skiriamųjų ženklų pavyzdžius, kursantų uniformų ir skiriamųjų ženklų pavyzdžius tvirtina, pareigūnų rikiuotės ir ceremonijų tvarką nustato vidaus reikalų ministras. Pareigūnų tarnybinės uniformos išdavimo, dėvėjimo ir gražinimo tvarką nustato vidaus reikalų centrinių įstaigų vadovai.

4. Pareigūnams leidžiama nešioti užsienio valstybių apdovanojimus, pasižymėjimo ir mokslo įstaigų baigimo ženklus. Jų nešiojimo tvarką nustato vidaus reikalų ministras.

55 straipsnis. Aprūpinimas gyvenamosiomis patalpomis

1. Pareigūnas, kuris pats ar kurio sutuoktinis, sugyventinis (partneris), vaikai ir įvaikiai pareigūno tarnybos vietovėje neturi nuosavybės teise priklausančio, techninius ir sanitarinius reikalavimus atitinkančio buto, namo ar jo dalies, iš Vidaus reikalų ministerijos ar vidaus reikalų centrinės įstaigos atitinkamoje vietovėje turimo tarnybinių butų fondo aprūpinami pagal tos gyvenamosios vietovės sąlygas įrengtu, techninius ir higienos reikalavimus atitinkančiu ir suremontuotu tarnybiniu butu (vienas gyvenantis pareigūnas arba pareigūnas, kurio šeima negali persikelti į pareigūno tarnybos vietovę, – atskira tarnybine gyvenamąja patalpa). Už suteiktą tarnybinį butą (tarnybines gyvenamąją patalpą) pareigūnas moka Vyriausybės nustatyta tvarka

apskaičiuotą gyvenamosios patalpos nuomos mokesčių ir mokesčius už energiją, ryšių ir visas komunalines paslaugas pagal toje vietovėje galiojančius tarifus.

2. Pareigūnas, perėjęs tarnauti į kitą vidaus reikalų įstaigą toje pačioje tarnybos vietovėje, dėl šios priežasties negali būti išskeldinamas iš anksčiau suteikto tarnybinio buto (tarnybinės gyvenamosios patalpos).

3. Pareigūnas gali naudotis tarnybiniu butu (tarnybine gyvenamąja patalpa) tol, kol turi pareigūno statusą. Atleistas iš vidaus tarnybos pareigūnas privalo išsikelti iš tarnybinio buto (tarnybinės gyvenamosios patalpos) ne vėliau kaip per 30 dienų nuo atleidimo iš vidaus tarnybos dienos. Vyriausybės nustatytais atvejais, sąlygomis ir tvarka šį terminą vidaus reikalų ministras gali pratęsti. Atsisakęs išsikelti iš tarnybinio buto (tarnybinės gyvenamosios patalpos) pareigūnas kartu su gyvenančiais asmenimis teisės aktų nustatyta tvarka iš jo (jos) išskeldinamas.

4. Pareigūnui, kuris neaprūpintas tarnybiniu butu šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka (vienas gyvenantis pareigūnas arba pareigūnas, kurio šeima negali persikelti į pareigūno tarnybos vietovę, – atskira tarnybine gyvenamąja patalpa), gyvenamųjų patalpų tarnybos vietovėje išlaikymo išlaidoms kompensuoti iš Vidaus reikalų ministerijai ar vidaus reikalų centrinei įstaigai skirtų lėšų mokami Vyriausybės nustatyto dydžio butpinigiai.

56 straipsnis. Specialias tarnybinės užduotis vykdančių ar atliekančių tarnybą lauko sąlygomis pareigūnų aprūpinimas maistu

Pareigūnai specialių tarnybinių užduočių, susijusių su apribojimu palikti užduoties vietą, vykdymo laikotarpiu, taip pat atliekantys tarnybą lauko sąlygomis pareigūnai aprūpinami maistu pagal Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatytas fiziologines mitybos normas arba jiems mokama Vyriausybės nustatyto dydžio maitinimosi išlaidų piniginė kompensacija. Pareigūnų aprūpinimo maistu tvarką ir maitinimosi išlaidų piniginės kompensacijos mokėjimo tvarką nustato vidaus reikalų centrinių įstaigų vadovai.

57 straipsnis. Pareigūnų ir kursantų draudimas ir pareigūnų pensijos

1. Pareigūnai draudžiami visų Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatyme nurodytų rūšių socialiniu draudimu. Draudimo tvarką ir sąlygas nustato atskiras socialinio draudimo rūšis reglamentuojantys teisės aktai. Pareigūnų draudimo nuo nelaimingų atsitikimų tarnyboje, nelaimingų atsitikimų pakeliui į tarnybą ar iš tarnybos ypatumus nustato Vyriausybė.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-2096](#), 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-03, i. k. 2015-19290

2. Kursantų sveikata ir gyvybė visam jų profesinio ar įvadinio mokymo laikotarpiui valstybės biudžeto lėšomis privalomai draudžiama nuo nelaimingų atsitikimų profesinio ar įvadinio mokymo metu. Kursantams viso jų profesinio ar įvadinio mokymo laikotarpiu nelaimingų atsitikimų atvejais mokama išmoka, kuri lygi draudžiamąjį įvykio mėnesį buvusiai Vyriausybės nustatyta minimaliajai mėnesinei algai, padaugintai iš 12.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytų įvykių pripažinimo draudžiamaisiais įvykiais tvarką, draudimo išmokų dydžio nustatymo ir mokėjimo tvarką nustato Vyriausybė. Nelaimingų atsitikimų tarnyboje, nelaimingų atsitikimų pakeliui į tarnybą ar iš tarnybos, taip pat nelaimingų atsitikimų profesinio ar įvadinio mokymo metu tyrimo ir apskaitos tvarką nustato vidaus reikalų ministras.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-2096](#), 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-03, i. k. 2015-19290

4. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytos išmokos nemokamos šio statuto 50 straipsnio 7 dalyje nustatytais atvejais.

5. Pareigūnams, kurie tapo laikinai nedarbingi dėl tarnybinių pareigų atlikimo arba kurių laikinasis nedarbingumas susijęs su tarnybinių pareigų atlikimu (kai pareigūnas tampa laikinai nedarbingas ne dėl nelaimingo atsitikimo tarnyboje, nelaimingo atsitikimo pakeliui į tarnybą ar iš tarnybos), iš vidaus reikalų įstaigos, kurioje tarnauja pareigūnas, lėšų Vyriausybės nustatyta tvarka kompensuojamas vidutinio jų darbo užmokesčio ir gautos ligos pašalpos skirtumas.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XII-2096](#), 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-03, i. k. 2015-19290

6. Pareigūnai įgyja teisę gauti pareigūnų ir karių valstybinę pensiją šios pensijos skyrimą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatyta tvarka.

58 straipsnis. Pareigūnams garantuojama teisinė pagalba

Pareigūnui, kuris vykdydamas tarnybines pareigas viršijo tarnybinės rizikos ribas, tuo būdu padarė nusikalstamą veiką ar kitokį teisės pažeidimą ir dėl to tapo įtariamuoju (specialiuoju liudytoju), kaltinamuoju arba kuris nukentėjo atlikdamas jam priskirtas tarnybines funkcijas ar dėl vidaus tarnybos, iš vidaus reikalų įstaigai skirtų lėšų kompensuojamos teisinės pagalbos išlaidos ar jų dalis. Šią kompensaciją skiria vidaus reikalų įstaigos vadovas, turintis teisę skirti į pareigas, iš vidaus reikalų įstaigai skirtų lėšų. Vidaus reikalų įstaigos vadovui šiame straipsnyje numatyta kompensacija skiriama iš jo vadovaujamai vidaus reikalų įstaigai skirtų lėšų.

59 straipsnis. Pareigūnų, jų šeimos narių ir jų nuosavybės apsauga

Pareigūnų, jų šeimos narių ir jų nuosavybės apsauga, kai dėl pareigūno tarnybos kyla reali grėsmė jų gyvybei, sveikatai ar turtui, užtikrinama Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka iš Vidaus reikalų ministerijai ar vidaus reikalų centrinei įstaigai valstybės biudžete skirtų asignavimų.

60 straipsnis. Kompensacijos, pašalpos ir kitos išmokos

1. Už pareigūnui ir jo šeimos nariams padarytą materialinę žalą, kurią jie patyrė dėl su pareigūno tarnyba susijusių priežasčių ir kuri yra nustatyta remiantis tarnybinio patikrinimo išvada, atlyginama Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

2. Pareigūnui, kurio materialinė padėtis sunki dėl jo paties ar jo šeimos nario ligos, šeimos nario mirties, stichinės nelaimės ar turto netekimo, jeigu yra pareigūno rašytinis prašymas ir pateikti šias aplinkybes patvirtinantys dokumentai, gali būti skiriama iki 5 minimaliųjų mėnesinių algų dydžio pašalpa. Pareigūno, kuris mirė dėl priežasčių, nesusijusių su tarnyba, šeimos nariams išmokama 2 minimaliųjų mėnesinių algų dydžio pašalpa. Šias pašalpas skiria vidaus reikalų įstaigos vadovas iš vidaus reikalų įstaigai skirtų lėšų. Vidaus reikalų įstaigos vadovui pašalpa skiriama iš jo vadovaujamai vidaus reikalų įstaigai skirtų lėšų. Pašalpą vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovui skiria vidaus reikalų ministras.

3. Pareigūnai gali būti vežami į tarnybos vietą ir iš jos tarnybiniu transportu. Pareigūnų vežimo į tarnybos vietą tvarką ir sąlygas nustato vidaus reikalų ministras ar jo įgalioti vidaus reikalų centrinių įstaigų vadovai.

4. Pareigūnams, kurie pagal tarnybos pobūdį važinėja keleiviniu ar asmeniniu transportu tarnybinais tikslais, kompensuojamos važiavimo išlaidos, išskyrus išlaidas taksi. Pareigūnų važiavimo išlaidų kompensavimo tvarką ir maksimalų važiavimo išlaidų kompensacijos dydį nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

5. Pareigūnas, kuris dėl tarnybinio būtinumo arba rotacijos tvarka perkeltas į kitas pareigūno pareigas kitoje gyvenamojoje vietovėje, aprūpinamas tarnybiniu butu ar tarnybine gyvenamąja patalpa arba jam Vyriausybės nustatyta tvarka ir sąlygomis kompensuojamos nustatyto dydžio buto ar gyvenamosios patalpos tarnybos vietovėje išlaikymo arba važiavimo į tarnybos vietą ir iš jos keleiviniu ar asmeniniu transportu išlaidos, išskyrus išlaidas taksi.

6. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija gali nustatyti, kad pareigūnams (išskyrus šio straipsnio 5 dalyje nurodytus pareigūnus), kurie pagal tarnybos reikmes ar pobūdį vyksta į tarnybos vietą ir iš jos, apmokamos kelionės išlaidos. Šių išlaidų dydį, apmokėjimo sąlygas ir tvarką nustato Vyriausybė ar jos įgaliota institucija. Šios nuostatos netaikomos pareigūnams, kurie į tarnybos vietą vežami tarnybiniu transportu.

7. Šio straipsnio 5 dalyje nurodytos garantijos taikomos, jeigu tarnybos vietovėje pareigūnas ar jo sutuoktinis, sugyventinis (partneris), nepilnamečiai vaikai ir įvaikiai neturi nuosavybės teise priklausančio, techninius ir sanitarinius reikalavimus atitinkančio buto, namo ar jo dalies.

8. Pareigūnams, nusiųstiems saugoti Lietuvos Respublikos diplomatinių atstovybių, konsulinių įstaigų ir atstovybių prie tarptautinių organizacijų, visą jų tarnybos užsienyje laikotarpį mokama su tarnyba užsienyje susijusių išlaidų kompensacija, taip pat apmokamos įsikūrimo, kelionių, draudimo ir gyvenamųjų patalpų nuomos išlaidos. Šių išlaidų ir kompensacijos dydį ir mokėjimo tvarką nustato Vyriausybė.

VIENUOLIKTASIS SKIRSNIS

GINČŲ SPRENDIMO VIDAUS TARNYBOJE YPATUMAI

61 straipsnis. Ginčai vidaus tarnyboje

1. Individualūs tarnybinių ginčai, išskyrus ginčus dėl pareigūno atleidimo iš vidaus tarnybos, gali būti sprendžiami ne teismo tvarka vidaus reikalų įstaigoje sudarytoje tarnybinių ginčų komisijoje.

2. Individualiems tarnybiniams ginčams spręsti vidaus reikalų įstaigoje ne ilgesniam kaip 2 metų laikotarpiui sudaroma tarnybinių ginčų komisija. Tarnybinių ginčų komisija sudaroma iš vienodo skaičiaus vidaus reikalų įstaigos ir profesinės sąjungos atstovų. Individualių tarnybinių ginčų nagrinėjimo tvarką nustato vidaus reikalų ministras.

3. Pareigūnas rašytinį prašymą išnagrinėti individualų tarnybinių ginčą tarnybinių ginčų komisijai gali pateikti per mėnesį nuo tos dienos, kurią sužinojo ar turėjo sužinoti, kad pažeistos jo teisės. Praleistas šio prašymo pateikimo terminas gali būti atnaujintas tarnybinių ginčų komisijos sprendimu, jeigu prašyme nurodytas termino praleidimo priežastis tarnybinių ginčų komisija pripažįsta svarbiomis.

4. Tarnybinių ginčų komisija atsisako nagrinėti šio straipsnio 3 dalyje nurodytą prašymą arba nutraukia ginčo nagrinėjimą sprendimu, jeigu:

1) pareigūno prašymas jau buvo išnagrinėtas tarnybinių ginčų komisijoje ar teisme ir (ar) dėl jo buvo priimtas sprendimas arba byla buvo nutraukta;

2) pareigūnas atsisakė prašymo iki tarnybinių ginčų komisijos posėdžio arba posėdžio metu. Pareigūnui atsisakius dalies prašymo, tarnybinių ginčų komisija nutraukia nagrinėjimą dėl tų prašymų, kurių atsisakė pareigūnas;

3) šalys dėl individualaus tarnybinio ginčo išsprendimo sudarė rašytinę taikos sutartį, kurią sprendimu patvirtino tarnybinių ginčų komisija.

5. Tarnybinių ginčų komisijos sprendimas gali būti skundžiamas Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

DVYLIKTASIS SKIRSNIS

ATLEIDIMAS IŠ VIDAUS TARNYBOS

62 straipsnis. Atleidimo iš vidaus tarnybos pagrindai

1. Pareigūnas atleidžiamas iš vidaus tarnybos:

- 1) jo paties prašymu;
- 2) kai jam sukanka šio statuto 63 straipsnyje nustatytas amžius;
- 3) kai pagal vertinimo komisijos siūlymą priimamas sprendimas atleisti pareigūną iš vidaus tarnybos;
- 4) kai negali tarnauti dėl sveikatos būklės (pagal tai patvirtinančią Centrinės medicinos ekspertizės komisijos išvadą);
- 5) kai netenka Lietuvos Respublikos pilietybės;
- 6) kai atsisako priesaikos;
- 7) kai savo poelgiu pažemina pareigūno vardą;
- 8) kai įsiteisėja teismo nuosprendis, kuriuo pareigūnas nuteisiamas už tyčinio nusikaltimo ar tyčinio baudžiamojo nusižengimo padarymą arba jam atimama teisė dirbti teisėsaugos institucijose, arba dėl kurio vykdymo jis negali atlikti savo pareigų, arba kai buvo padaręs tyčinį nusikaltimą ir buvo teismo atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės pagal laidavimą;
- 9) kai paaiškėja šio statuto 12 straipsnyje nurodytos aplinkybės, kurios pareigūno priėmimo į vidaus tarnybą metu nebuvo žinomos;
- 10) kai įsiteisėja teismo sprendimas, kuriuo pripažįstamas neteisėtu sprendimas dėl pareigūno priėmimo į vidaus tarnybą;
- 11) kai panaikinama jo pareigybė ir jis nesutinka eiti jam pasiūlytų kitų pareigų;
- 12) jo paties prašymu dėl išėjimo į pensiją;
- 13) kai jam paskirta tarnybinė nuobauda – atleidimas iš vidaus tarnybos;
- 14) kai jis nesutinka eiti jam pasiūlytų kitų pareigų, teismo sprendimu į jo einamas pareigas gražinus anksčiau šias pareigas ėjusį pareigūną;
- 15) kai jam įstatymų nustatyta tvarka atimamos specialiosios teisės, susijusios su jo tiesioginių pareigų atlikimu;

16) pasibaigus įstatymų nustatytam tarnybos einant atitinkamas pareigas laikotarpiui, kai jis nesutinka eiti jam pasiūlytų kitų pareigų;

17) šalių susitarimu.

2. Pareigūnas gali būti atleistas iš vidaus tarnybos, kai jis yra laikinai nedarbingas daugiau kaip 120 kalendorinių dienų iš eilės arba daugiau kaip 140 kalendorinių dienų per paskutinius 12 mėnesių, jeigu įstatymuose nenustatyta, kad tam tikros ligos atveju pareigos paliekamos ilgesnį laiką, ir jeigu neatvykimas į tarnybą nesusijęs su kūno sužalojimu, suluošinimu ar kitu sveikatos sutrikimu atliekant pareigūno funkcijas. Atleisti pareigūną dėl šioje dalyje nurodytų priežasčių galima, jeigu atleidimo iš pareigų dieną pareigūnas tebeserga ir neatsirado pagrindas jį atleisti pagal šio straipsnio 1 dalies 4 punktą.

3. Atleisti pareigūną iš vidaus tarnybos gali pareigūną į pareigas paskyręs vadovas.

4. Ginčai dėl pareigūnų atleidimo iš vidaus tarnybos sprendžiami teisės aktų nustatyta tvarka.

63 straipsnis. Pareigūnų vidaus tarnybos trukmė

Pareigūnai gali tarnauti:

- 1) pirminės grandies pareigūnai – kol jiems sukaks 55 metai;
- 2) vidurinės grandies pareigūnai – kol jiems sukaks 60 metų;
- 3) aukštesniosios ir aukščiausiosios grandies pareigūnai – kol jiems sukaks 65 metai.

64 straipsnis. Atleidimas iš vidaus tarnybos pareigūno prašymu

1. Pareigūnas turi teisę nutraukti vidaus tarnybą paties prašymu (šio statuto 62 straipsnio 1 dalies 1 ir 12 punktai), ne vėliau kaip prieš 14 kalendorinių dienų jį į pareigas paskyrusiam vadovui pateikęs prašymą atleisti iš tarnybos. Pareigūnas, dėl kurio galimo tarnybinio nusizengimo atliekamas tarnybinis patikrinimas, turi teisę nutraukti vidaus tarnybą, ne vėliau kaip prieš 30 kalendorinių dienų pateikęs prašymą jį į pareigas paskyrusiam vadovui, į šį terminą neįskaitant laiko, kurį pareigūnas nebuvo darbe dėl ligos arba atostogavo. Šakos kolektyvinėje sutartyje gali būti nustatytas kitoks prašymo atleisti iš tarnybos pateikimo terminas.

2. Pareigūnas turi būti atleistas kitą darbo dieną po šio straipsnio 1 dalyje nurodyto termino pabaigos, o pareigūną į pareigas paskyrusio vadovo sutikimu – ir nesibaigus šiam terminui.

3. Pareigūnas turi teisę atšaukti savo prašymą atleisti iš tarnybos ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo prašymo padavimo dienos. Po to atšaukti šį prašymą pareigūnas gali tik jį į pareigas paskyrusio vadovo sutikimu.

65 straipsnis. Atleidimas iš vidaus tarnybos šalių susitarimu

Pareigūną atleidžiant iš vidaus tarnybos šalių susitarimu, sudaromas rašytinis susitarimas, kuriame nustatomos pareigūno atleidimo iš tarnybos laiko, nepanaudotų kasmetinių atostogų suteikimo ar kompensavimo, išėtinės kompensacijos mokėjimo, mokymo, kvalifikacijos tobulinimo išlaidų atlyginimo ir kitos sąlygos.

66 straipsnis. Atleidimo iš vidaus tarnybos kitais pagrindais tvarka

1. Šio statuto 62 straipsnio 1 dalies 2–10, 13 ir 15 punktuose nurodytais pagrindais pareigūnas atleidžiamas iš vidaus tarnybos kitą dieną po to, kai atsiranda ar nustatomas faktas (aplinkybė), dėl kurio (kurios) pareigūnas nebegali tęsti tarnybos. Šiais pagrindais atleisti pareigūną iš vidaus tarnybos galima ir jo laikinojo nedarbingumo ar atostogų metu.

2. Šio statuto 62 straipsnio 1 dalies 11 punkte nurodytu pagrindu pareigūnas atleidžiamas iš vidaus tarnybos, apie galimą atleidimą jį įspėjus raštu ne vėliau kaip prieš 2 mėnesius iki atleidimo dienos. Nėščia pareigūnė (kai vidaus reikalų įstaiga likviduojama), pareigūnas, vienas auginantis vaikus (vaiką) iki 14 metų, pareigūnas, kuriam iki teisės gauti visą valstybinio socialinio draudimo senatvės pensiją liko ne daugiau kaip 5 metai, apie galimą atleidimą iš vidaus tarnybos turi būti įspėti raštu ne vėliau kaip prieš 4 mėnesius iki atleidimo dienos. Įspėjimas apie galimą atleidimą iš vidaus tarnybos netenka galios, jei nuo jo termino pabaigos praeina daugiau kaip vienas mėnuo, neįskaitant pareigūno laikinojo nedarbingumo ir atostogų laiko.

3. Pareigūnas šio statuto 62 straipsnio 2 dalyje nurodytu pagrindu atleidžiamas iš vidaus tarnybos kitą darbo dieną po to, kai sueina šio statuto 62 straipsnio 2 dalyje nurodyti terminai, jeigu jis laikinojo nedarbingumo metu prieš 30 kalendorinių dienų iki atitinkamo termino pabaigos buvo raštu įspėtas apie galimą atleidimą.

4. Pareigūnas šio statuto 62 straipsnio 1 dalies 16 punkte nurodytu pagrindu atleidžiamas iš vidaus tarnybos kitą dieną po to, kai pasibaigia įstatymų nustatytas tarnybos einant atitinkamas pareigas laikotarpis.

5. Negalima atleisti iš vidaus tarnybos nėščios pareigūnės, taip pat motinos arba tėvo, vienų auginančių vaiką iki 3 metų, jeigu nėra šių pareigūnų kaltės (išskyrus atvejus, kai vidaus reikalų įstaiga likviduojama).

6. Atleisti pareigūną iš vidaus tarnybos pagal šio statuto 62 straipsnio 1 dalies 4, 11, 14, 15 ir 16 punktus galima tik tuo atveju, kai nėra galimybės jį perkelti į lygiavertes pareigas arba pareigūno rašytiniu sutikimu – į žemesnes pareigas.

67 straipsnis. Išbraukimas iš pareigūnų sąrašo

Miręs, įstatymų nustatyta tvarka paskelbtas mirusiu ar pripažintas nežinia kur esančiu pareigūnas vadovo, turinčio teisę skirti į pareigas, įsakymu išbraukiamas iš pareigūnų sąrašo.

68 straipsnis. Išeitinės kompensacijos atleidžiant pareigūnus iš vidaus tarnybos

1. Pagal šio statuto 62 straipsnio 1 dalies 4, 11, 14, 16 ir 17 punktus ir 62 straipsnio 2 dalį atleidžiamam iš vidaus tarnybos pareigūnui išmokama jo dviejų mėnesių vidutinio darbo užmokesčio dydžio išeitinė kompensacija.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyto dydžio kompensacija pareigūnams, nepertraukiamai ištarnavusiems daugiau kaip 5 metus, didinama pusantro karto, nepertraukiamai ištarnavusiems daugiau kaip 10 metų – du kartus, nepertraukiamai ištarnavusiems daugiau kaip 20 metų – tris kartus.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyta išeitinė kompensacija pradedama mokėti praėjus mėnesiui nuo pareigūno atleidimo dienos ir mokama kas mėnesį lygiomis dalimis. Išeitinės kompensacijos mokėjimas nutraukiamas, jeigu asmuo grąžinamas į vidaus tarnybą

69 straipsnis. Atsiskaitymas su atleidžiamu iš vidaus tarnybos pareigūnu

1. Su atleidžiamu iš vidaus tarnybos pareigūnu turi būti visiškai atsiskaityta jo atleidimo dieną, išskyrus atvejus, kai pareigūnas nevykdo šio straipsnio 2 dalyje nustatytų reikalavimų.

2. Atleidžiamas iš vidaus tarnybos pareigūnas ne vėliau kaip jo atleidimo dieną privalo grąžinti pareigūno tarnybinį pažymėjimą, specialų ženklą, tarnybinį šaunamąjį ginklą, specialiąsias priemones ir sprogmenis vadovui, turinčiam teisę skirti į pareigas, arba jo įgaliotam pareigūnui, taip pat atiduoti jam patikėtus tarnybinius dokumentus, inventorių, kitas darbo priemones.

70 straipsnis. Neteisėtai atleisto pareigūno grąžinimas į pareigas

1. Teismo sprendimu grąžinus neteisėtai atleistą pareigūną į ankstesnes pareigas, atlyginama už visą priverstinės pravaikštos laiką.

2. Teismo sprendimu grąžinus neteisėtai atleistą pareigūną į ankstesnes pareigas, pareigūno grąžinimas į eitas pareigas įforminamas vadovo, turinčio teisę skirti į pareigas, įsakymu. Jeigu tos pareigos panaikintos, pareigūnas skiriamas į lygiavertes pareigas. Jeigu ir šių pareigų nėra arba pareigūnas atsisako eiti pasiūlytas pareigas, jis atleidžiamas iš vidaus tarnybos pagal šio statuto 62 straipsnio 1 dalies 11 punktą.

71 straipsnis. Gražinimas į vidaus tarnybą

Buvęs pareigūnas, atleistas iš vidaus tarnybos pagal šio statuto 62 straipsnio 1 dalies 1, 4, 11, 12, 14, 16, 17 punktus ar 2 dalį, jo prašymu gali būti gražinamas į vidaus tarnybą ir skiriamas į pareigūno pareigas šio statuto 19 straipsnyje nurodytos atrankos būdu. Gražinimo į vidaus tarnybą tvarką nustato vidaus reikalų ministras.

III SKYRIUS**VIDAUS TARNYBOS VALDYMAS****72 straipsnis. Vidaus tarnybos valdymas**

1. Vidaus tarnybos valdymą įgyvendina vidaus reikalų ministras.
2. Vidaus reikalų ministerijoje yra sudaromas Vidaus reikalų pareigūnų registras. Šio registro pagrindu išduodami pareigūnų tarnybiniai pažymėjimai, teikiama informacija vidaus tarnybos valdymo, analizės, statistinės vidaus tarnybos personalo apskaitos, pareigybių komplektavimo ir poreikio nustatymo tikslais.
3. Vidaus reikalų pareigūnų registras steigiamas ir tvarkomas Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo, Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo, kitų teisės aktų nustatyta tvarka. Vidaus reikalų pareigūnų registro paskirtis ir objektai, registro valdytojas ir tvarkytojai, jų teisės ir pareigos, registro duomenų, registro informacijos, registru pateiktų dokumentų ir (arba) jų kopijų tvarkymas, registro sąveika su susijusiais registrais, registro duomenų ir registro informacijos sauga, registro finansavimas, reorganizavimas ir likvidavimas reglamentuojami Vidaus reikalų pareigūnų registro nuostatuose. Šiuos nuostatus vidaus reikalų ministro teikimu tvirtina Vyriausybė.

VIDAUS TARNYBOS PAREIGŪNŲ PAREIGINIŲ ALGŲ KOEFICIENTAI

Pareigybių grupė	Pareigybės pavadinimas	Įstaigų grupė		
		II	III	IV
		Koeficientas	Koeficientas	Koeficientas
1.	Valstybės sienos apsaugos tarnybos prie Vidaus reikalų ministerijos vadas, Viešojo saugumo tarnybos prie Vidaus reikalų ministerijos vadas, Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento prie Vidaus reikalų ministerijos direktorius, Vadovybės apsaugos departamento prie Vidaus reikalų ministerijos direktorius, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie Vidaus reikalų ministerijos direktorius, policijos generalinis komisaras	17,32		
		16,69		
		16,07		
		15,45		
		14,83		
		14,20		
		13,58		
		12,96		
2.	Valstybės sienos apsaugos tarnybos prie Vidaus reikalų ministerijos vado pavaduotojas, Viešojo saugumo tarnybos prie Vidaus reikalų ministerijos vado pavaduotojas, Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento prie Vidaus reikalų ministerijos direktoriaus pavaduotojas, Vadovybės apsaugos departamento prie Vidaus reikalų ministerijos direktoriaus pavaduotojas, Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie Vidaus reikalų ministerijos direktoriaus pavaduotojas, policijos generalinio komisaro pavaduotojas	16,00		
		15,37		
		14,75		
		14,13		
		13,51		
		12,88		
		12,26		
3.	Viršininkas (įstaigos vadovas), rinktinės vadas (įstaigos vadovas), vyriausiojo policijos komisariato viršininkas (taikoma struktūriniam padaliniui, kuris nėra kitame struktūriniame padalinyje), biuro viršininkas	15,68	15,68	13,39
		15,11	15,11	12,81
		14,53	14,53	12,23
		13,95	13,95	11,65
		13,37	13,37	11,08
		12,80	12,80	10,50
		12,22	12,22	9,92
		11,64	11,64	9,34
4.	Dalinio vadas, štabo viršininkas, viršininko pavaduotojas (įstaigos vadovo pavaduotojas), rinktinės vado pavaduotojas (įstaigos vadovo pavaduotojas), patarėjas (įstaigos	14,34	13,15	11,39
		13,78	12,62	10,88
		13,23	12,09	10,37
		12,67	11,55	9,85
		12,12	11,02	9,34

Pareigybių grupė	Pareigybės pavadinimas	Įstaigų grupė		
		II	III	IV
		Koeficientas	Koeficientas	Koeficientas
	patarėjas), biuro viršininko pavaduotojas, vyriausiojo policijos komisariato viršininko pavaduotojas (taikoma struktūriniam padaliniui, kuris nėra kitame struktūriniame padalinyje)	11,56	10,49	8,83
		11,01	9,95	8,32
		10,45	9,42	7,81
5.	Dalinio vado pavaduotojas, valdybos viršininkas, patarėjas	12,90	11,77	10,25
		12,34	11,24	9,72
		11,79	10,71	9,19
		11,23	10,17	8,65
		10,68	9,64	8,12
		10,12	9,11	7,59
		9,56	8,57	7,05
6.	Komisariato viršininkas, tarnybos viršininkas, skyriaus viršininkas (taikoma struktūriniam padaliniui, kuris nėra kitame struktūriniame padalinyje), valdybos viršininko pavaduotojas	9,01	8,04	6,52
		12,07	10,89	9,78
		11,56	10,42	9,36
		11,04	9,96	8,93
		10,53	9,49	8,51
		10,02	9,02	8,09
		9,51	8,56	7,67
		9,00	8,09	7,24
7.	Užkardos vadas, skyriaus viršininkas (taikoma struktūriniam padaliniui, kuris yra kitame struktūriniame padalinyje), centro viršininkas, eskadrilės vadas, rinktinės vadas	8,49	7,62	6,82
		11,56	10,42	9,36
		11,04	9,96	8,93
		10,53	9,49	8,51
		10,02	9,02	8,09
		9,51	8,56	7,67
		9,00	8,09	7,24
8.	Skyriaus viršininko pavaduotojas (taikoma struktūriniam padaliniui, kuris nėra kitame struktūriniame padalinyje), poskyrio viršininkas, vyriausiasis tyrėjas, vyriausiasis tardytojas, vyriausiasis detektyvas, vyriausiasis agentas, vyriausiasis lakūnas, orlaivio vadas, tarnybos viršininko pavaduotojas, centro viršininko pavaduotojas, komandos viršininkas, specialusis atašė, užkardos vado pavaduotojas	7,98	7,16	6,40
		10,53	9,49	8,51
		10,02	9,02	8,09
		9,51	8,56	7,67
		9,00	8,09	7,24
		8,49	7,62	6,82
		7,98	7,16	6,40
		7,47	6,69	5,98
9.	Skyriaus viršininko pavaduotojas (taikoma struktūriniam padaliniui, kuris yra kitame struktūriniame padalinyje), nuovados viršininkas, kuopos vadas, vyriausiasis	6,96	6,22	5,56
		9,18	8,22	7,47
		8,80	7,89	7,18
		8,42	7,56	6,89
		8,04	7,22	6,60
		7,67	6,89	6,31

Pareigybių grupė	Pareigybės pavadinimas	Įstaigų grupė		
		II	III	IV
		Koeficientas	Koeficientas	Koeficientas
	apylinkės inspektorius, laivo vadas,	7,29	6,56	6,02
	vyriausiasis inspektorius, vyriausiasis budėtojas, vyriausiasis specialistas, komandos viršininko pavaduotojas	6,91	6,22	5,73
		6,53	5,89	5,44
10.	Vyresnysis lakūnas, vyresnysis tyrėjas, vyresnysis tardytojas, vyresnysis detektyvas, vyresnysis agentas, kuopos vado pavaduotojas, vyresnysis specialistas	8,84	7,93	7,22
		8,47	7,60	6,93
		8,09	7,27	6,64
		7,71	6,93	6,36
		7,33	6,60	6,07
		6,96	6,27	5,78
		6,58	5,93	5,49
		6,20	5,60	5,20
11.	Būrio vadas, vyresnysis apylinkės inspektorius, vyresnysis inspektorius, lakūnas, tyrėjas, tardytojas, detektyvas, agentas	8,27	7,40	6,60
		7,93	7,11	6,36
		7,60	6,82	6,11
		7,27	6,53	5,87
		6,93	6,24	5,62
		6,60	5,96	5,38
		5,73	5,20	4,80
		4,87	4,44	4,22
12.	Apylinkės inspektorius, inspektorius, sargybos viršininkas, būrininkas, pamainos vadas, specialistas, vyriausiasis kovotojas	7,27	6,53	5,87
		6,93	6,24	5,62
		6,60	5,96	5,38
		6,27	5,67	5,13
		5,93	5,38	4,89
		5,60	5,09	4,64
		5,07	4,62	4,31
		4,53	4,16	3,98
13.	Vyriausiasis patrulis, vyriausiasis postinis, skyrininkas, jaunesnysis specialistas, vyriausiasis ugniagesys gelbėtojas, viršila, jaunesnysis budėtojas, vyresnysis kovotojas	6,60	5,96	5,38
		6,27	5,67	5,13
		5,93	5,38	4,89
		5,60	5,09	4,64
		5,27	4,80	4,40
		4,93	4,51	4,16
		4,40	4,04	3,82
		3,87	3,58	3,49
14.	Vyresnysis postinis, vyresnysis patrulis, dispečeris, vyresnysis ugniagesys gelbėtojas, vyresnysis pasienietis, kovotojas	5,82	5,49	5,13
		5,49	5,20	4,89
		5,16	4,91	4,64
		4,82	4,62	4,40
		4,49	4,33	4,16
		4,16	4,04	3,91
		3,82	3,76	3,67
		3,49	3,47	3,42

Pareigybių grupė	Pareigybės pavadinimas	Įstaigų grupė		
		II	III	IV
		Koeficientas	Koeficientas	Koeficientas
15.	Postinis, patrulis, pasienietis, ugniagesys gelbėtojas	5,53	5,22	5,07
		5,20	4,93	4,80
		4,87	4,64	4,53
		4,53	4,36	4,27
		4,20	4,07	4,00
		3,87	3,78	3,73
		3,53	3,49	3,47
		3,20	3,20	3,20“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio įstatymo 3 ir 4 straipsnius, įsigalioja 2016 m. sausio 1 d.
2. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto 37 straipsnio redakcija galioja iki 2016 m. birželio 30 d.
3. 2016 m. liepos 1 d. įsigalioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto 37 straipsnio redakcija:

„37 straipsnis. Pareigūnų darbo laikas

1. Pareigūnų darbo laiko trukmė negali būti ilgesnė kaip 40 valandų per savaitę (7 dienų laikotarpį).
2. Vidaus reikalų įstaigos vadovas gali šio statuto 38 straipsnyje nurodytais atvejais pavesti pareigūnui dirbti iki 8 valandų viršvalandžių per savaitę.
3. Maksimalus darbo laikas per savaitę, įskaitant viršvalandžius, negali viršyti 48 valandų. Viršvalandžiai per metus negali viršyti 180 valandų.
4. Nustatytas funkcijas nepertraukiamai atliekantiems tam tikras pareigas einantiems pareigūnams, dirbantiems ne ilgesnėmis kaip 24 valandų trukmės pamainomis, gali būti taikoma suminė darbo laiko apskaita. Šių pareigūnų vidutinis darbo laikas per 7 dienų laikotarpį, įskaitant viršvalandžius, neturi viršyti 48 valandų, o nepertraukiamo poilsio tarp darbo dienų laikas privalo būti ne trumpesnis kaip 24 valandos. Suminės darbo laiko apskaitos laikotarpio trukmė negali būti ilgesnė negu 4 mėnesiai. Šioje dalyje nurodytų pareigūnų pareigybių sąrašą tvirtina vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovas.
5. Į darbo laiką įskaičiuojamas laikas, skirtas pareigūnams instrukuoti, apginkluoti ar pamainai perduoti (priimti).“
4. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto 45 straipsnio redakcija galioja iki 2016 m. gruodžio 31 d.

5. 2017 m. sausio 1 d. įsigalioja ir iki 2017 m. gruodžio 31 d. galioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto 45 straipsnio redakcija:

„45 straipsnis. Pareigūnų pareiginės algos priedų už turimus laipsnius koeficientai

Pareigūnams nustatomi tokie pareiginės algos priedų už šio statuto 16 straipsnyje nurodytus laipsnius apskaičiavimo pagal pareiginės algos bazinį dydį koeficientai:

- 1) grandiniui, jaunesniajam policininkui – 0,5 bazinio dydžio;
- 2) jaunesniajam puskarininkiui, policininkui – 0,6 bazinio dydžio;
- 3) puskarininkiui, vyresniajam policininkui – 0,7 bazinio dydžio;
- 4) vyresniajam puskarininkiui, viršilai – 0,8 bazinio dydžio;
- 5) leitenantui, inspektoriui – 0,9 bazinio dydžio;
- 6) vyresniajam leitenantui, vyresniajam inspektoriui – 1,0 bazinio dydžio;
- 7) kapitonui, komisarui inspektoriui – 1,1 bazinio dydžio;
- 8) majorui, komisarui – 0,7 bazinio dydžio;
- 9) pulkininkui leitenantui, vyresniajam komisarui – 0,8 bazinio dydžio;
- 10) pulkininkui, vyriausiajam komisarui – 0,9 bazinio dydžio;
- 11) generolui, generaliniam komisarui – 1,0 bazinio dydžio.“

6. 2018 m. sausio 1 d. įsigalioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto 45 straipsnio redakcija:

„45 straipsnis. Pareigūnų pareiginės algos priedų už turimus laipsnius koeficientai

Pareigūnams nustatomi tokie pareiginės algos priedų už šio statuto 16 straipsnyje nurodytus laipsnius apskaičiavimo pagal pareiginės algos bazinį dydį koeficientai:

- 1) grandiniui, jaunesniajam policininkui – 0,5 bazinio dydžio;
- 2) jaunesniajam puskarininkiui, policininkui – 0,6 bazinio dydžio;
- 3) puskarininkiui, vyresniajam policininkui – 0,7 bazinio dydžio;
- 4) vyresniajam puskarininkiui, viršilai – 0,8 bazinio dydžio;
- 5) leitenantui, inspektoriui – 0,9 bazinio dydžio;
- 6) vyresniajam leitenantui, vyresniajam inspektoriui – 1,0 bazinio dydžio;
- 7) kapitonui, komisarui inspektoriui – 1,1 bazinio dydžio;
- 8) majorui, komisarui – 1,2 bazinio dydžio;
- 9) pulkininkui leitenantui, vyresniajam komisarui – 1,3 bazinio dydžio;
- 10) pulkininkui, vyriausiajam komisarui – 1,4 bazinio dydžio;
- 11) generolui, generaliniam komisarui – 1,5 bazinio dydžio.“

3 straipsnis. Įstatymo įgyvendinimas

1. Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijoje (toliau – Vidaus reikalų ministerija) sudaroma vidaus reikalų įstaigų statutinių valstybės tarnautojų pareigybių vertinimo komisija, kuri iki 2015 m. rugsėjo 1 d. peržiūri vidaus reikalų įstaigų statutinių valstybės tarnautojų pareigybių sąrašus, įvertina šių pareigybių atitiktį šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyta Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statute nustatyta vidaus tarnybos sistemos pareigūno (toliau – pareigūnas) sąvokai, sudaro šios sąvokos neatitinkančių pareigybių sąrašus ir pateikia juos vidaus reikalų ministru. Į Vidaus reikalų ministerijoje sudaromą vidaus reikalų įstaigų statutinių valstybės tarnautojų pareigybių vertinimo komisiją nario teisėmis įtraukiamas vidaus tarnybos sistemoje veikiančių profesinių sąjungų bendru jų sutarimu skiriamas atstovas. Jeigu šios profesinės sąjungos nesusitaria dėl bendro atstovo paskyrimo, profesinių sąjungų atstovas į šios komisijos narius neskiriamas.

2. Naikinant šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyta Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statute nustatytos pareigūno sąvokos neatitinkančią pareigūno pareigybę (toliau – pareigūno sąvokos neatitinkanti pareigybė), pareigūnas gali būti jo rašytiniu sutikimu perkeltas į laisvas lygiavertes pareigūno pareigas arba jo prašymu į žemesnes pareigūno pareigas toje pačioje ar, vidaus reikalų įstaigų vadovams suderinus, kitoje vidaus reikalų įstaigoje arba pareigūnas gali būti jo rašytiniu sutikimu perkeltas į esančias ar įsteigtas naujas karjeros valstybės tarnautojo pareigas toje pačioje ar, vidaus reikalų įstaigų vadovams suderinus, kitoje vidaus reikalų įstaigoje, jei jos yra tos pačios ar žemesnės kategorijos kaip naikinama pareigybė.

3. Kai vietoj naikinamos pareigūno sąvokos neatitinkančios pareigybės steigiama karjeros valstybės tarnautojo pareigybė, kuriai priskiriamos to paties pobūdžio kaip ir naikinamos pareigybės funkcijos, pareigūno sąvokos neatitinkančias pareigas ėjusiam asmeniui turi būti siūloma eiti šias karjeros valstybės tarnautojo pareigas ir, jeigu jis sutinka, jis turi būti perkeltas į šias įsteigtas naujas karjeros valstybės tarnautojo pareigas.

4. Pareigūnas gali būti perkeltas į karjeros valstybės tarnautojo pareigas šio straipsnio 2 ar 3 dalyje nurodytais atvejais, jeigu jis atitinka karjeros valstybės tarnautojo pareigybės aprašyme nustatytus specialiuosius reikalavimus.

5. Pareigūnas į šio straipsnio 2 ar 3 dalyje nurodytas karjeros valstybės tarnautojo pareigas, kurių pareigybės aprašyme yra nustatytas specialusis reikalavimas atitikti teisės aktuose nustatytus reikalavimus, būtinus išduodant asmens patikimumo pažymėjimą arba leidimą dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija, perkeliamas tik tuo atveju, kai yra kompetentingos valstybės institucijos išvada, kad šiam asmeniui gali būti išduotas asmens patikimumo pažymėjimas arba leidimas dirbti ar susipažinti su įslaptinta informacija.

6. Pareigūnui, perkeliama į karjeros valstybės tarnautojo pareigas pagal šio straipsnio 2 ar 3 dalį, suteikiama kvalifikacinė klasė, atitinkanti turėtą kvalifikacinę kategoriją.

7. Pareigūną, į karjeros valstybės tarnautojo pareigas perkeltą pagal šio straipsnio 2 ar 3 dalį, atleidžiant iš pareigų pagal Valstybės tarnybos įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 9 punktą, išėitinė išmoka mokama atsižvelgiant į tarnybos valstybės ar savivaldybės institucijoje ar įstaigoje stažą ir į jį įskaitant laiką, kurį šis asmuo vidaus reikalų įstaigoje ėjo pareigūno pareigas iki perkėlimo į karjeros valstybės tarnautojo pareigas.

8. Jeigu pareigūno gauta pareiginė alga su priedu už kvalifikacinę kategoriją yra lygi pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto priede atitinkamai pareigūno pareigybei nustatytus pareiginės algos koeficientus apskaičiuotai pareiginei algai, šiam pareigūnui nustatoma jo gautos pareiginės algos su priedu už kvalifikacinę kategoriją dydžio pareiginė alga.

9. Jeigu pareigūno gauta pareiginė alga su priedu už kvalifikacinę kategoriją nėra lygi pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto priede atitinkamai pareigūno pareigybei nustatytus pareiginės algos koeficientus apskaičiuotai pareiginei algai, šiam pareigūnui nustatoma jo gautos pareiginės algos su priedu už kvalifikacinę kategoriją dydžio pareiginė alga, kuri gali nesutapti su apskaičiuotąja pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto priede tai pareigūno pareigybei nustatytus pareiginės algos koeficientus, iki šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto nustatyta tvarka jam bus padidinta ar sumažinta pareiginė alga. Šiuo atveju turi būti nustatomas tam pareigūnui taikytinas pareiginės algos koeficientas. Šis pareigūno pareiginės algos koeficientas apskaičiuojamas pareigūno gautą pareiginę algą su priedu už kvalifikacinę kategoriją padalinus iš šio įstatymo įsigaliojimo metu taikomo Lietuvos Respublikos valstybės politikų, teisėjų, valstybės pareigūnų ir valstybės tarnautojų pareiginės algos (atlyginimo) bazinio dydžio.

10. Pareigūnai, kurie neturi einamoms pareigoms būtino išsilavinimo, jį privalo įgyti per 5 metus nuo šio įstatymo įsigaliojimo.

11. Per šio straipsnio 10 dalyje nurodytą laiką būtino išsilavinimo neįgiję pareigūnai, jeigu nėra galimybės jų sutikimu juos perkelti į kitas lygiavertes pareigūno pareigas arba jų prašymu į žemesnes pareigūno pareigas toje pačioje ar, vidaus reikalų įstaigų vadovams suderinus, kitoje vidaus reikalų įstaigoje, atleidžiami iš vidaus tarnybos, išskyrus pareigūnus, kuriems iki reikiamo išsilavinimo įgijimo liko mažiau negu pusė šio straipsnio 10 dalyje nustatyto termino.

12. Šio straipsnio 10 ir 11 dalių nuostatos netaikomos pareigūnams, kuriems iki teisės gauti visą valstybinio socialinio draudimo senatvės pensiją atsiradimo liko ne daugiau negu 5 metai.

13. Vidaus reikalų centrinių įstaigų vadovai, iki šio įstatymo įsigaliojimo paskirti į pareigas nustatytai kadencijai (laikotarpiui), toliau eina šias pareigas, kadencijos pradžia laikant jų paskyrimo į pareigas nustatytai kadencijai (laikotarpiui) datą.

14. Iki šio įstatymo įsigaliojimo į pareigas neterminuotai paskirti vidaus reikalų centrinių įstaigų vadovų pavaduotojai toliau eina šias pareigas ir jų įgaliojimų trukmė susiejama su vidaus reikalų centrinės įstaigos vadovo įgaliojimų trukme.

15. Iki šio įstatymo įsigaliojimo neterminuotai paskirti vidaus reikalų įstaigų vadovai ir vadovų pavaduotojai toliau eina pareigas, kurioms pagal šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto 23 straipsnio 1 dalį taikoma rotacija, ir jiems nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos nustatomas 5 metų laikotarpis eiti pareigas, kurioms taikoma rotacija.

16. Pareigūnai, kurie iki šio įstatymo įsigaliojimo vidaus reikalų ministro įsakymu įtraukti į Vidaus reikalų ministerijos kadro rezervą ir kurių buvimo įtrauktų į šį rezervą laikas viršija šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto 28 straipsnio 7 dalyje nustatytą terminą, Vidaus reikalų ministerijos kadro rezerve turi teisę būti iki vidaus reikalų ministro įsakyme nustatyto termino.

17. Pareigūnai, kurie vidaus reikalų ministro įsakymu įtraukti į Vidaus reikalų ministerijos kadro rezervą iki šio įstatymo įsigaliojimo, nustoję eiti nestatutines pareigas gražinami į jų eitoms nestatutinėms pareigoms lygiavertes pareigūno pareigas, o kai lygiaverčių pareigų nėra, jų rašytiniu sutikimu laikinai, iki atsiras laisvos lygiavertės pareigūno pareigos, gali būti paskirti į žemesnes pareigūno pareigas ir jiems mokamas darbo užmokestis, nustatytas pagal pareiginę algą kartu su priedu už kvalifikacinę kategoriją, gautą einant paskutines nestatutines pareigas.

18. Pareigūnai, į vidaus tarnybą priimti iki šio įstatymo įsigaliojimo, gali tarnauti:

- 1) pirminės grandies pareigūnai – kol jiems sukaks 50 metų;
- 2) vidurinės grandies pareigūnai – kol jiems sukaks 55 metai;
- 3) aukštesniosios grandies pareigūnai – kol jiems sukaks 60 metų;
- 4) aukščiausiosios grandies pareigūnai – kol jiems sukaks 65 metai.

19. Vidaus tarnybos sistemos pareigūnai, kuriems iki šio įstatymo įsigaliojimo vidaus reikalų ministro įsakymu buvo pratęsta vidaus tarnybos trukmė ir kurių amžius šiam įstatymui

įsigaliojus viršija šio straipsnio 18 dalyje nustatytą amžių, turi teisę tarnauti, iki jiems sukaks vidaus reikalų ministro įsakyme dėl vidaus tarnybos trukmės pratęsimo nustatytas amžius.

20. Šio straipsnio 18 ir 19 dalyse nurodytiems pareigūnams jų rašytiniu prašymu, pateiktu per vienus metus nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos, taikoma šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto 63 straipsnyje nustatyta vidaus tarnybos trukmė.

21. Šio straipsnio 18 ir 19 dalyse nurodytiems vidaus tarnybos sistemos pareigūnams ir iki šio įstatymo įsigaliojimo atleistiems vidaus tarnybos sistemos pareigūnams, kurie atitinka Lietuvos Respublikos pareigūnų ir karių valstybinių pensijų įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 5 punkte ir 3 straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas, skiriant ir mokant pareigūnų ir karių valstybinę pensiją taikomos šio straipsnio 18 dalies nuostatos dėl vidaus tarnybos trukmės.

22. Iki 2015 m. gruodžio 31 d. pareigūnams paskirtas išmokas dėl ligos, motinystės, tėvystės, motinystės (tėvystės) ir dėl nelaimingų atsitikimų darbe toliau moka jas paskyrusios vidaus reikalų statutinės įstaigos iš joms skirtų valstybės biudžeto asignavimų.

23. Jeigu pareigūnams ir atleistiems vidaus tarnybos sistemos pareigūnams, tapusiems apdraustaisiais pagal Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymo 4 straipsnio 1 dalį, nuo 2016 m. sausio 1 d. apskaičiuojant kompensuojamąjį uždarbį, pagal kurį mokamos ligos (įskaitant profesinės ligos ir ligos pagal Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymą pašalpas), motinystės, tėvystės, motinystės (tėvystės) socialinio draudimo pašalpos, patenka laikotarpiui, kuriais jie nebuvo apdrausti ligos ir motinystės socialiniu draudimu ir nelaimingų atsitikimų darbe socialiniu draudimu, šios socialinio draudimo pašalpos apskaičiuojamos pagal šių pareigūnų faktiškai turėtas draudžiamąsias pajamas. Šiais atvejais vidaus reikalų statutinė įstaiga, kurioje tarnauja pareigūnas arba kurioje atleistas vidaus tarnybos sistemos pareigūnas tarnavo paskiausiai, iš jai skirtų valstybės biudžeto asignavimų skiria ir iki draudžiamąjo įvykio pabaigos moka to pareigūno kompensuojamojo uždarbio dalį. Ši dalis apskaičiuojama kaip mokėtinos ir išmokėtos ligos (įskaitant profesinės ligos ir ligos pagal Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymą pašalpas), motinystės, tėvystės, motinystės (tėvystės) socialinio draudimo pašalpų skirtumas.

TAR pastaba. *Atleistiems vidaus tarnybos sistemos pareigūnams nuo 2016 m. sausio 1 d. iki įstatymo Nr. XII-2738 įsigaliojimo (2016-11-01) nepaskirta kompensuojamojo uždarbio dalis, nurodyta 23 dalyje, skiriama, apskaičiuojama ir išmokama Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka, šiems pareigūnams ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo šio įstatymo įsigaliojimo pateikus rašytinį laisvos formos prašymą vidaus reikalų statutinei įstaigai, kurioje jie tarnavo paskiausiai, ir nurodžius sąskaitą mokėjimo įstaigoje.*
Straipsnio dalies pakeitimai:
 Nr. [XII-2738](#), 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26510

24. Šio straipsnio 22 dalyje nurodytos išmokos, mokamos nuo 2016 m. sausio 1 d., ir 23 dalyje nurodyta kompensuojamojo uždarbio dalis, vidaus reikalų statutinės įstaigos mokama iš jai skirtų valstybės biudžeto asignavimų, prilyginamos socialinio draudimo pašalpoms, nustatytoms Lietuvos Respublikos ligos ir motinystės socialinio draudimo įstatyme arba Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatyme.

25. Šio straipsnio 23 dalyje nurodytų išmokų apskaičiavimo ir mokėjimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

26. Skiriant pareigūnui tarnybinę nuobaudą – laipsnio pažeminimą viena pakopa, iki šio įstatymo įsigaliojimo Ministro Pirmininko suteiktą pareigūno laipsnį pažemina Ministras Pirmininkas vidaus reikalų ministro teikimu.

4 straipsnis. Pasiūlymas Lietuvos Respublikos Vyriausybei ir kitoms valstybės institucijoms ir įstaigoms

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir kitos valstybės institucijos ir įstaigos iki 2015 m. gruodžio 31 d. peržiūri teisės aktus, susijusius su šio įstatymo nuostatų įgyvendinimu, ir prireikus juos pakeičia ar priima naujus teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentė

Dalia Grybauskaitė

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XII-2096](#), 2015-11-26, paskelbta TAR 2015-12-03, i. k. 2015-19290
Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto pakeitimo įstatymo Nr. XII-1855 1 straipsnio pakeitimo įstatymas
2.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XII-2738](#), 2016-11-03, paskelbta TAR 2016-11-09, i. k. 2016-26510
Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto pakeitimo įstatymo Nr. XII-1855 3 straipsnio pakeitimo įstatymas